

Stale Przedstawicielstwo
Rzeczypospolitej Polskiej
przy OECD

OECD 360°

09(32)/2019

Paryż, dn. 30.11.2019 r.

Photo: MSZ

Energetyka nuklearna: technologie i kompetencje

Francja przeszła długą drogę w rozwoju pokojowych zastosowań atomu, konstruując broń atomową, stała się również krajem intensywnego wykorzystania energetyki nuklearnej (70% produkowanej energii elektrycznej pochodzi z elektrowni jądrowych). Decyzje podjęto wcześniej. Już w 1945 roku stworzony został Komisariat do spraw energii atomowej. W 1963 roku uruchomiono pierwszy reaktor energii nuklearnej w Chinon i do sieci popłynęły pierwsze kilowaty. W 1974 roku, pod wpływem szoku naftowego, rząd Francji zdecydował o przyspieszeniu rozwoju produkcji energii ze źródeł nuklearnych. Skala inwestycji była olbrzymia i do 2002 roku oddano do użytku 65 reaktorów jądrowych (ostatni dotąd reaktor jądrowy zbudowany został w Civeaux).

Cały czas trwały także prace badawcze nad rozwojem technologii. Gdy firmy francuskie ogłosiły, że opracowały projekt reaktora trzeciej generacji – EPR (Evolutionary Power Reactor), rząd premiera Raffarina w 2004 roku podjął decyzję o budowie reaktora EPR w Flamanville. Budowę rozpoczęto w 2007 roku i ... trwa ona do dzisiaj. Kosztorys wyjściowy budowy Framanville opiewał na 3,5 miliarda euro. Nowe standardy bezpieczeństwa wprowadzone po awarii w Fukushima wymusiły przeprojektowanie elektrowni. Teraz szacuje się, że łączny koszt budowy zamknie się kwotą 12,4 miliarda euro, a uruchomienie reaktora zostało przesunięte na rok 2022, czyli ponad 10 lat od daty planowanej początkowo. Wykryte niedawno przez Agencję do spraw bezpieczeństwa nuklearnego (ASN – Autorite de securite nucleaire) problemy ze spawami reaktora zapowiadają dodatkowe opóźnienie – ze względu na to, że wadliwe okazały się niektóre spawy wewnętrzne, należy rozebrać część reaktora, aby je ponownie wykonać poprawnie. O ile to wydłuży budowę? Może nawet o kolejne 2-3 lata.

Niepewność co do projektu Flamanville negatywnie wpływa na francuską politykę energetyczną, istotne decyzje dotyczące budowy reaktorów nowej generacji są odkładane na później – najwcześniej na 2021 rok. Reaktor elektrowni jądrowej powinien funkcjonować przeciętnie 40 lat – można, jeśli się dokona stosownej modernizacji, wydłużyć ten okres do 50 lat (okres funkcjonowania niektórych reaktorów może być wydłużony do 60 lat). Przedłużenie funkcjonowania obecnego parku reaktorów o dekadę kosztować może ok. 45 miliardów euro.

Realizacja inwestycji w Flamanville poddała testowi zdolności techniczne francuskich firm. Okazuje się, że utraciły one znaczną część kompetencji technicznych w okresie pomiędzy ostatnią budową a podjęciem się projektu, projekt realizowany był bez należytego rygoru, brak jest również kwalifikowanych i zaangażowanych kadr. O ile aeronautyka (satelity i samoloty), to francuskie sukcesy, Flamanville jest dużą porażką francuskiego przemysłu. W tym czasie inne kraje zrównały się kompetencjami z Francją w zakresie energii jądrowej. Francja, przykładowo, przegrała z Koreą Południową rywalizację o budowę elektrowni atomowej w Zjednoczonych Emiratach Arabskich.

Na szczęście dla Francji bardziej optymistyczne wieści dotyczące funkcjonowania reaktorów EPR (podobnych do budowanych w Flamanville) napływają z Chin. Francuscy eksperci z firmy EDF pomagali tam w budowie reaktora EPR w Taishan – funkcjonuje on od początku 2019 roku, zaś budowa drugiego Taishan 2 także przebiega sprawnie. Władze EDF mogą zatem zasadnie twierdzić, że technologia EPR działa. EDF wierzy w sukces projektu EPR, twierdzi, że chętnych do zastosowanie technologii nie brakuje. Mówi się, że Indie zainteresowane są zakupem co najmniej 6 reaktorów...

Jednakże bez uruchomienia Flamanville rząd Francji będzie się obawiał ogłoszenia planu budowy następnych reaktorów EPR, protesty ekologów są gwarantowane...

Spis treści

Wywiady

Z Ambasadorami o OECD - „Islandia i OECD”, Wywiad z JE Ambasadorem Kristján Andri Stefánssonem, Stałym Przedstawicielem Islandii przy OECD

Rozmowy z decydentami OECD

Program OECD LAC - Wywiad z Panem Jose Antonio Ardavinem, Szefem Wydziału Ameryki Łacińskiej i Karaibów Sekretariatu Relacji Globalnych OECD

Wydarzenia

Koncert w siedzibie OECD - Obchody Święta Niepodległości 11 listopada

ONZ - Spotkanie Rady Ambasadorów z Mr. Tijjani Muhammad-Bande, Przewodniczącym 74 Zgromadzenia Ogólnego ONZ

Polityka energetyczna - Seminarium eksperckie „Energy Connectivity in Central Europe: issues, challenges, opportunities”

Polityka ekonomiczna - Global Strategy Group 2019

Polityka energetyczna - Posiedzenie Rady Zarządzającej MAE na szczeblu ministerialnym – 2019 IEA Ministerial

Kalendarium OECD - Co nas czeka w najbliższym miesiącu

Wybrane publikacje OECD

Polityka ekonomiczna - Najwyższy czas odwrócić trend

Polityka ekonomiczna - Norwegia 2019

Polityka regionalna - Metamorfozy regionów: polityki dla ludzi i miejsc

Polityka edukacyjna - Indywidualne konta szkoleniowe dla aktywnych zawodowo

Polityka społeczna - W trosce o najmłodszych

Polityka zdrowotna - Health at a Glance 2019

Polityka innowacyjna - Wsparcie innowacji w przedsiębiorstwach

Opracowania stażystów SP RP przy OECD

Polityki publiczne - Government at a Glance

Polityka społeczna - Przyszłość rynku pracy

Varia

Co czyta Francja? - Co z tą hegemonią?

Co czyta Francja? - Jakie książki piszą francuscy politycy? Republika miast i miasteczek

Inne informacje

SP RP OECD w mediach - Filmy edukacyjne SP RP przy OECD

Warto wiedzieć... - Zasoby informacyjne OECD; OECD Blogs; Przydatne adresy; OECD iLibrary

Z Ambasadorami o OECD

Photo: James Pouliot

„Iceland and OECD”

Interview with H. E. Ambassador Kristján Andri Stefánsson, Permanent Representative of Iceland to the OECD

1. What has your country gained thanks to its membership in the OECD, both in the beginning and now?

Iceland was a founding member of the OECD. We view the organization as an integral part of improving our planning and policy development and thus as a driving force towards increasing the prosperity of Icelandic society. Since the early days, sharing experiences of best practice with our peers has been essential, and continues to be of core value to us. In fact, I don't know of any other international organization that my Government engages more actively with than the OECD.

Apart from the international recognition of adhering to the OECD standards, and the status and international trade that it supports, we are perhaps gaining most from the constant drive of the organization to focus on new policy issues so that its members can be better prepared for tomorrow's challenges – like the Recommendation on AI, the focus of the recent Ministerial meeting on digitalization, and so on.

„Islandia i OECD”

Wywiad z JE Ambasadorem Kristján Andri Stefánssonem, Stałym Przedstawicielem Islandii przy OECD

1. Co Pana kraj zyskał na początku, a jakie korzyści czerpie obecnie z członkostwa w OECD?

Islandia była krajem założycielskim OECD. Postrzegamy tę organizację jako integralną część naszych starań o poprawę planowania i rozwoju naszych polityk publicznych, a tym samym jako jeden z czynników służących zwiększaniu dobrobytu społeczeństwa islandzkiego. Od samego początku dzielenie się doświadczeniami dotyczącymi najlepszych praktyk z naszymi partnerami było dla nas kluczowe i nadal ma dla nas podstawową wartość. Tak naprawdę nie znam żadnej innej organizacji międzynarodowej, z którą mój rząd współpracowałby aktywniej, niż to ma miejsce z OECD.

Oprócz międzynarodowego uznania płynącego z faktu stosowania standardów OECD, prestiżu oraz wsparcia dla handlu międzynarodowego, być może zyskujemy więcej ze stałego dążenia organizacji do koncentrowania się na nowych kwestiach dotyczących polityk, tak aby jej członkowie byli lepiej przygotowani na przyszłe wyzwania - takie jak zalecenie w sprawie sztucznej inteligencji czy temat digitalizacji poruszany podczas ostatniego spotkania ministerialnego.

2. What are Iceland's priorities in its relationship with the OECD now?

Iceland's priorities have always focused on the core work of the OECD, namely the financial and economic aspects of its work. This was particularly relevant for us following the financial crisis ten years ago, when the OECD provided us with invaluable guidance, not least through its biannual Economic Surveys and the relationships and work that went on in between its publications.

A large part of our cooperation is also centred on education, as evidenced by the special chapter in our latest Economic Survey, which focused on Skills. We need to address a decline in high-school student performance and better match adult skills to the labour market.

The work with Public Governance Directorate has increased significantly over the last two decades and now we have both the Prime Minister's Office and the Ministry of Finance and Economic Affairs heavily engaged with the committees and the working groups managed by GOV.

We are currently in the process of a Competition Assessment Review and hope to see that finish in the next year. It will review two sectors, the building sector and the tourism sector, from the viewpoint of the consumer. The aim is to increase competition for the benefit of consumers. It is among the bigger projects Iceland has undertaken with any international organization.

Finally, a relatively new priority for us is the work of Development Assistance Committee. Iceland became a member of the committee in 2013 and since then the DAC has proven to be an important venue to exchange experiences and best practices, as well as finding solutions to new development challenges.

3. Which recent reports and works of the OECD are particularly relevant to Iceland's domestic public policies?

The Economic Surveys are especially relevant to our internal policy making procedures.

I can also mention all the data that the OECD collects and the country comparisons which we frequently make use of in our policy debates and formulations.

Furthermore, the Recommendation on AI and the Going Digital report have proven very useful. Moreover, we are fully engaged in the different working streams of GOV. Their publication Government at a Glance provides us with valuable data and insights for our Government to understand better how we compare structurally and operationally to other OECD countries. We always approach the work of OECD strategically, considering the context to identify aspects that can be adapted and successfully implemented in Iceland. A recent example of that are spending reviews which the Ministry of Finance is now conducting and has been promoted by GOV for several years.

Education at a Glance provides for a nuanced view of where we are and what we should try and improve.

2. Co obecnie stanowi priorytet w relacjach Islandii z OECD?

Priorytety Islandii zawsze koncentrowały się na głównych założeniach funkcjonowania OECD, a mianowicie na aspektach finansowych i ekonomicznych. Miało to dla nas szczególnie znaczenie tuż po kryzysie finansowym sprzed dziesięciu lat, kiedy to OECD dostarczyło nam cennych wskazówek, zwłaszcza poprzez swoje półroczne przeglądy gospodarcze oraz dobrą współpracę w okresie przygotowywania publikacji.

Dużą część naszej współpracy koncentruje się na edukacji, o czym świadczy specjalny rozdział poświęcony umiejętnościom w naszym najnowszym przeglądzie gospodarczym. Powinniśmy skoncentrować się na zagadnieniu dot. spadku wyników uczniów szkół średnich i lepszym dostosowaniu umiejętności dorosłych do wymagań na rynku pracy. Współpraca z Dyrekcją Zarządzania Publicznego znacznie wzmocniła się w ciągu ostatnich dwóch dekad, a teraz zarówno Biuro Premiera, jak i Ministerstwo Finansów i Gospodarki są mocno zaangażowane w prace komitetów i grup roboczych zarządzanych przez GOV.

Jesteśmy obecnie na etapie przeglądu Polityk konkurencji i mamy nadzieję, że zakończy się on w przyszłym roku. Przegląd dotyczy dwóch, ważnych z punktu widzenia konsumenta, sektorów: sektora budowlanego i sektora turystyki. Celem projektu jest zwiększenie konkurencji z korzyścią dla konsumentów. Jest to jedno z większych przedsięwzięć, które Islandia podjęła z organizacją międzynarodową. Ponadto stosunkowo nowym priorytetem jest dla nas działalność Komitetu Pomocy Rozwojowej. Islandia została jego członkiem w 2013 r. i od tego czasu Komitet DAC okazał się dla nas ważnym forum wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk, a także znajdowania rozwiązań dla nowych wyzwań rozwojowych.

3. Które spośród ostatnich raportów oraz prac OECD są szczególnie ważne w kształtowaniu polityk krajowych Islandii?

Przeglądy gospodarcze są szczególnie istotne dla tworzenia naszych wewnętrznych procedur dotyczących tworzenia polityk.

Mogę również wspomnieć o wszystkich danych gromadzonych przez OECD oraz o porównaniach dokonywanych pomiędzy poszczególnymi krajami, które często wykorzystujemy w naszych debatach i dyskusjach.

Ponadto bardzo użyteczne okazały się zalecenie w sprawie Sztucznej Inteligencji i raport *Going Digital*. Jesteśmy również w pełni zaangażowani w różne projekty robocze Komitetu GOV. Publikacja *Government at a Glance* dostarcza nam cennych danych i informacji, dzięki którym nasz rząd może lepiej zrozumieć, jak nasz kraj sytuuje się pod względem strukturalnym i operacyjnym na tle innych krajów OECD. Zawsze prace OECD traktujemy w strategiczny sposób, biorąc pod uwagę nasz kontekst, identyfikujemy cele, które można dostosować i z powodzeniem wdrożyć w Islandii. Ostatnim tego przykładem jest przegląd wydatków,

The PISA survey is always used and generates discussion in all of society.

I would also like to say that we in the permanent delegation to the OECD try our best to bring the various reports and products of the OECD to the relevant authorities so that they may be used as widely as possible.

4. What does your country expect from the OECD in the not-so distant future?

We expect the OECD to continue to stay relevant and promote rules-based international trade, that it continues to be at the forefront of its field and offer the best possible advice on the many topics that its committees and working groups focus on.

We are in times of rapid change, growing complexity, and critical uncertainty. Governments today already face multiple pressures and the future promises to be no less challenging: climate-related crises, further rapid digitalization of economies and societies etc.

OECD can play a significant part in preparing for the future by advising governments on how to develop policies that set out a clear desire to minimize the negative consequences of the system's upturn. There will be a need to update the rules and the execution of the social welfare system and the social security system to ensure the rights of individuals and their income in a new environment. The challenges of the future create an opportunity for OECD to live up to its motto better policies for better lives.

In Iceland we watch our glaciers retreat every year in front of our eyes. Climate change is changing our land, our ecosystems, our society and our economy. Sustainability is about the balance of these factors and to achieve the SDGs we must ensure that all our policies embrace that balance. OECD will need to continue as a champion of the SDGs. It is vital to move the discussion of the SDGs to the local level and there we are very proud that one of our municipality in Iceland is working very closely with the OECD in developing comparative indicators that can be used by municipalities across the OECD.

Recent work by OECD has been influential in reshaping the way we think about going beyond the GDP; we have seen diversity enter economic thought and increasing numbers of economists point out that economics aren't a value free zone and economic decisions affect our society and our environment. We foresee that this wellbeing dimension is only going to grow and you can thank the foresight of the OECD ten years ago for starting with the Better Life Index.

And finally I should mention that we have worked closely with the OECD putting more focus on gender issues in its work and we will continue to do so as gender issues are one of the three pillars of Icelandic foreign policy.

5. You took up your duties as Permanent Representative of Iceland from 2016. What personal satisfaction do you derive from your work for your country and for the OECD?

nadzorowany przez Ministerstwo Finansów i promowany przez GOV od kilku lat.

Publikacja *Education at a Glance* pozwala uzyskać precyzyjny obraz tego, gdzie dokładnie się znajdujemy oraz w jakich obszarach powinniśmy dokonać ulepszenia działań. Badanie PISA jest zawsze użyteczne i przyczynia się do dyskusji w całym społeczeństwie.

Chciałbym również powiedzieć, że my w stałej delegacji przy OECD staramy się dostarczać rozmaitych sprawozdań i produktów OECD odpowiednim władzom w kraju, aby mogły być one następnie jak najszerszej wykorzystywane.

4. Czego Pana kraj oczekuje ze strony OECD w nieodległej przyszłości?

Oczekujemy, że OECD nadal będzie kontynuować swoją misję zgodnie z założeniami, promować międzynarodowy handel oparty na regulacjach, przodować w dziedzinach swoich kompetencji i dostarczać najlepszych możliwych rad w wielu tematach, na których koncentrują swoje prace komitety i grupy robocze.

Żyjemy w czasach szybkich zmian, którym towarzyszy złożoność i wysoka niepewność. Rządy już dziś zmagają się z wieloma presjami: kryzysami związanymi z klimatem, jak również zmianami wywoływanymi przez szybko postępującą cyfryzację gospodarek i życia społecznego itp.

OECD może odegrać znaczącą rolę w rozwiązywaniu nadciągających wyzwań, doradzając rządowi, w jaki sposób opracować polityki, które pozwalają na zminimalizowanie negatywnych konsekwencji. Konieczne będzie zaktualizowanie zasad i opracowanie systemu opieki społecznej i systemu zabezpieczenia społecznego, tak aby zapewnić jednostkom ich prawa i dochody w nowych warunkach. Wyzwania na przyszłość stwarzają dla OECD okazję do podejmowania głównego wyzwania wyrażonego hasłem dążenia do lepszych polityk na rzecz lepszego życia.

W Islandii co roku obserwujemy znikanie lodowców. Zmiana klimatu zmienia naszą planetę, nasze ekosystemy, nasze społeczeństwo i naszą gospodarkę. Zrównoważony rozwój polega na równowadze czynników. Chcąc osiągnąć cele zrównoważonego rozwoju, musimy upewnić się, że wszystkie nasze polityki uwzględniają warunki tej równowagi. OECD w dalszym ciągu musi pozostać liderem w obszarze polityk na rzecz celów zrównoważonego rozwoju. Konieczne jest przeniesienie dyskusji na ten temat na poziom lokalny i jesteśmy bardzo dumni, że jedna z naszych gmin islandzkich ściśle współpracuje z OECD przy opracowywaniu wskaźników porównawczych, które mogą być zastosowane przez pozostałe kraje OECD.

Ostatnie prace OECD miały duży wpływ na sposób myślenia dot. wychodzenia poza PKB; widzieliśmy różne podejścia w koncepcjach ekonomicznych, a rosnąca liczba ekonomistów zwraca uwagę na fakt, że ekonomia nie jest dziedziną wolną od wartości i wartościowania, a decyzje gospodarcze wpływają zarówno na nasze społeczeństwo, jak i środowisko. Przewidujemy, że ta waga wymiaru dobrobytu będzie wzrasta i możemy być wdzięczni OECD za to, że

I have taken great pride and pleasure in co-chairing the Group of Friends of Gender Equality Plus, thus helping to bring focus to these issues at the level of Permanent Representatives and perhaps a certain amount of discipline to the various departments of the organization.

I believe the data-driven, evidence-based role of the OECD in this regard is of strategic significance. In order to advance gender equality, we need the policy research and pathfinding role of the OECD to robustly collect and analyse data, to help countries coordinate government policy and budget processes, to inform policy dialogue and implementation support, and to disseminate effective international practices.

In this perspective, it's important to encourage the OECD to strengthen and promote the collection of gender-disaggregated statistics to further support gender-responsive policies and budgets.

I was also very pleased that we were able to add the "Plus" to the mandate of our Friends-group. In Iceland, in terms of gay rights, we went from complete silence and intolerance to full acceptance in a relatively short time span. However, many groups of the LGBTQ+ community have not gained full legal rights that are equal to all. In this context, I think it's important to keep in mind why we discuss LGBTQ+ rights on a par with gender equality: It is because LGBTQ+ rights and gender equality are human rights and human rights belong to everyone, irrespective of gender, sexual orientation or gender identity.

6. In which fields would you consider cooperating with Poland at the OECD forum?

„We have enjoyed good cooperation on the inner workings of the organisation and have found that more often than not we have had a shared vision of how it should proceed and what goals it should aspire. We have thoroughly enjoyed working with you, discussing and exchanging views and I look forward to continued good and fruitful cooperation”.

As for specific fields, I imagine tourism to be a sector where we could work together within the OECD, as well as on integration and education matters. Looking at the large number of Polish people living and working in Iceland, the Future of Work is also a topic that I hope we will be able to cooperate on in the future. My doors are always open and I would be happy to discuss further to see where our interests cross.

wprowadziła dziesięć lat temu wskaźnik *Better Life Index*.

Na koniec powinienem wspomnieć, że ściśle współpracowaliśmy z OECD, kładąc większy nacisk na kwestię płci i nadal będziemy to robić, ponieważ są one jednym z trzech filarów islandzkiej polityki zagranicznej.

5. Funkcję Stałego Przedstawiciela Islandii przy OECD objął Pan w 2016 roku. Co stanowi dla Pana powód do szczególnej, osobistej satysfakcji tak z pracy na rzecz Pani kraju, jak i ze współpracy z OECD?

Z dumą i przyjemnością współprzewodniczę Grupie Przyjaciół Równości Płci Plus, pomagając w ten sposób gronu ambasadorów koncentrować się na tych kwestiach i być może wspierając konsekwencję w różnych działaniach i działach organizacji. Uważam, że rola OECD oparta na danych i dowodach ma w tym względzie strategiczne znaczenie. Aby przyczynić się do równości płci, potrzebujemy zaangażowania OECD w badania i poszukiwania dobrych polityk, w gromadzenie i analizowanie danych, w pomoc krajom w koordynowaniu rządowych polityk i procesów budżetowych, informowanie o dialogu i wdrażanie oraz rozpowszechnianie skutecznych praktyk międzynarodowych.

W tej perspektywie ważne jest, aby zachęcić OECD do wzmocnienia i promowania gromadzenia zdezagregowanych danych statystycznych według płci w celu dalszego wspierania polityk i budżetów uwzględniających ten aspekt.

Byłem również bardzo zadowolony, że mogliśmy dodać „Plus” do nazewnictwa naszej grupy. W Islandii, jeśli chodzi o prawa mężczyzn o orientacji homoseksualnej, przeszliśmy w stosunkowo krótkim czasie od całkowitej nietolerancji do pełnej akceptacji. Jednak wiele grup społeczności LGBTQ + nie uzyskało praw, które są równe dla wszystkich. W tym kontekście uważam, że należy pamiętać, dlaczego omawiamy prawa LGBTQ + na równi z równością płci: dzieje się tak, ponieważ prawa LGBTQ + i równość płci są prawami człowieka, a prawa człowieka dotyczą wszystkich, niezależnie od płci, orientacji seksualnej lub tożsamości.

6. W jakich obszarach rozważa Pan współpracę z Polską na forum OECD?

Cieszyliśmy się dobrą współpracą przy okazji wewnętrznych działań organizacji i stwierdziliśmy, iż najczęściej mieliśmy wspólną wizję tego, w jakim kierunku powinna ona podążać i do jakich celów powinna dążyć. Jesteśmy bardzo zadowoleni z współpracy z polską delegacją, dyskusji i wymiany poglądów oraz liczę w przyszłości na dalszą dobrą i owocną współpracę. Jeśli chodzi o konkretne dziedziny, wyobrażam sobie, że sektorem, w którym moglibyśmy współpracować w ramach OECD jest turystyka, a także w kwestiach związanych z integracją i edukacją. Patrząc na dużą liczbę Polaków mieszkających i pracujących w Islandii, przyszłość pracy to także temat, nad którym, mam nadzieję, będziemy w stanie współpracować w przyszłości. Moje drzwi są zawsze otwarte i jestem chętny do omówienia możliwych działań w interesujących obie strony obszarach.

Program OECD LAC Biogram OECD LAC

Photo: Copyright © 2019 Sala de Prensa

Wywiad z Panem Jose Antonio Ardavinem, Szefem Wydziału Ameryki Łacińskiej i Karaibów Sekretariatu Relacji Globalnych OECD

1. Jakie jest Pańskie dotychczasowe doświadczenie? W jakich okolicznościach objął Pan swoją obecną funkcję?

Jestem meksykańskim ekonomistą, ukończyłem *Autonomous Technological Institute of Mexico* (ITAM) oraz posiadam dyplom magistra polityki publicznej w *JFK School of Government* Uniwersytetu w Harvardzie. Swoją karierę zawodową rozpocząłem w sektorze publicznym pełniąc funkcję ekonomisty w Meksykańskim Banku Centralnym oraz doradcy wiceministra finansów. Moje pierwsze kontakty z OECD miały miejsce po ukończeniu studiów magisterskich, kiedy to rozpocząłem prace z zakresu analizy polityk dla Dyrekcji Rolnej OECD (obecnie Dyrekcji ds. Handlu i Rolnictwa), pisząc artykuł, który został opublikowany jako studium przypadku dot. dostosowania strukturalnego handlu awokado w Meksyku, po otwarciu na rynek amerykański. Po kilku latach pracy w prywatnym sektorze doradczym, w 2006 r. dołączyłem do OECD. Od tego momentu pełnię trzy wzajemnie uzupełniające się zadania: analiza polityki gospodarczej, która następnie jest poddawana dyskusji na forum komitetu i zatwierdzeniu merytorycznemu w dyrekcji (Departament Polityki Rozwoju Regionalnego); komunikacja z urzędnikami, mediami, biznesem, środowiskiem akademickim i innymi zainteresowanymi stronami oraz poszerzanie wiedzy o OECD w Ameryce Łacińskiej, w okresie kiedy miałem okazję kierować Centrum Meksykańskim OECD; oraz moja obecna rola, którą pełnię od 2013 r., rozwijając współpracę między Ameryką Łacińską a OECD. Aktywność ta jest rozwijana zarówno na poziomie regionalnym, poprzez uruchomienie i wdrożenie programu regionalnego OECD LAC, jak i na poziomie dwustronnym poprzez opracowanie i wdrożenie programów współpracy z Peru, Brazylią i Argentyną oraz jako punkt kontaktowy dla większej liczby krajów LAC, które coraz częściej poszukują analizy eksperckiej OECD.

2. Jakie są zalety pracy na forum OECD?

Praca w OECD jest jak ciągle pisanie doktoratu z zakresu polityk publicznych. Pozwala to na zrozumienie złożoności projektów i wdrażania polityk publicznych oraz uczenia się dzięki wymianie poglądów z ekspertami z niemal wszystkich dziedzin oraz delegatami krajowymi z całego świata. OECD to wyjątkowa multilateralna organizacja, odwołująca się do faktów, a nie do teorii, ponieważ wiedza, dotycząca prawdziwych wyzwań, pochodzi od konkretnych decydentów, którzy opracowują możliwe rozwiązania i czerpią korzyści z uczenia się od swoich kolegów, dzięki pomocy Sekretariatu. Porównanie, które często przywołuję (a które bardzo dobrze sprowadza się w kontekście Ameryki Łacińskiej) jest takie, iż zatrudnienia w organizacji jest podobne do przejścia naszych piłkarzy (takich jak Messi, Neymar lub Chicharito) do najlepszych drużyn piłkarskich na świecie. Daje im to możliwość grania na innym poziomie, w oparciu o wyższe standardy oraz na równych warunkach z jednymi z najlepszych graczy na świecie. To sprawia, że stają się lepszymi zawodnikami, a następnie mogą wyróżniać się oraz poprawiać ogólne wyniki drużyny narodowej.

3. Jakim programem koordynuje Pana Wydział?

Program regionalny OECD LAC z 2016 roku jest jednym z najnowszych programów, jednak jego historia ma źródło w początkach 2000 roku, kiedy to wiele komitetów OECD zaczęło otwierać sieci regionalne. Do najstarszych należą: sieci nadzoru korporacyjnego i konkurencji, w ramach których odbywają się od 20 lat coroczne spotkania. Obecnie istnieje ponad 14 takich sieci, ściśle powiązanych z komitetami OECD, i często powtarzam, iż właśnie w ich obrębie istnieje wyjątkowa okazja dla delegatów LAC, aby mogli oni brać udział w dyskusjach komitetów, dostosowanych do kontekstu LAC i uczyć się odpowiednich praktyk stosowanych na forum OECD. Rada OECD w 2016 r. utworzyła program LAC, w celu zapewnienia skoordynowanego i strategicznego podejścia do tej zdecentralizowanej i nieco rozproszonej współpracy. Program odniósł sukces i stał się platformą dialogu wysokiego szczebla pomiędzy OECD a regionem. Z pewnością jego utworzenie spowodowało wzrost zainteresowania OECD ze strony regionu i przyczyniło się do wzrostu przyjęcia instrumentów i standardów OECD przez kraje LAC. Program koncentruje się na trzech kluczowych aspektach, które łączy to, że stanowią największe wyzwanie dla regionu: zwiększenie produktywności, zwiększenie inkluzywności społecznej oraz wzmocnienie jakości zarządzania publicznego i instytucji. W ciągu pierwszych trzech lat trwania programu, pod przewodnictwem Chile i Peru, odbyło się spotkanie wysokiego szczebla poświęcone tym trzem priorytetom. Obecnie rozpoczynamy nowy cykl spotkań, pod przewodnictwem Meksyku i Brazylii, w którym skupimy się na konkretnych wyzwaniach w ramach następujących priorytetów: transformacji cyfrowej w obszarze produktywności, gospodarce nieformalnej w obszarze integracji społecznej oraz uczciwości i przeciwdziałaniu korupcji w obszarze zarządzania, ze zwiększonym naciskiem na ich implementację.

4. W jaki sposób Pańska praca odnosi się do działalności innych podmiotów międzynarodowych, które pozostają aktywne w regionie w tych obszarach tematycznych, o których Pan wcześniej wspominał?

Program regionalny LAC przyczynił się również do stworzenia wysoce produktywnego przestrzeni do współpracy między organizacjami międzynarodowymi działającymi w tym regionie. Jest to jedyna przestrzeń, w której Komisja Gospodarcza ONZ dla Ameryki Łacińskiej i Karaibów (ECLAC), Międzyamerykański Bank Rozwoju (IDB), Bank Rozwoju Ameryki Łacińskiej (CAF), System Gospodarczy Ameryki Łacińskiej (SELA), Organizacja Państw Amerykańskich (OAS), Sekretariat Iberoamerykański (SEGIB) oraz niektóre światowe instytucje multilateralne, takie jak Bank Światowy, MOP i OECD, uczestniczą w rozmowach merytorycznych z krajami OECD i regionu dot. stojących przed nim wyzwań. Pomogło to wzmocnić współdziałanie wielu z tych organizacji. Spotkania wysokiego szczebla, które zorganizowaliśmy w ciągu ostatnich czterech lat, są dobrym przykładem owocnej współpracy. Wiele z nich zostało zorganizowanych z jedną lub z kilkoma z tych instytucji: pierwszy szczyt produktywności w Chile z IDB, drugi szczyt produktywności dotyczący handlu na Kostaryce z Bankiem Światowym oraz trzeci szczyt poświęcony produktywności w odniesieniu do transformacji cyfrowej w Kolumbii z udziałem ECLAC i Unii Europejskiej. Spotkania wysokiego szczebla dot. ochrony socjalnej *High Level Meetings on Inclusive Social*

Protection w Paragwaju oraz w sprawie uczciwości i dobrych rządów *Integrity for Good Governance* w Peru zgromadziły od sześciu do dziewięciu z tych organizacji.

5. Jakie są Państwa flagowe produkty?

Podział ten odwołuje się do wiedzy eksperckiej dotyczącej różnych merytorycznych obszarów Organizacji, które, jak wspomniano wcześniej, mają znaczące interakcje z regionem. W tym okresie przyczyniliśmy się do zwiększenia liczby publikacji na temat regionu LAC. Istnieje również latynoamerykański przegląd gospodarczy *Latin American Economic Outlook* opracowany przez Centrum Rozwoju wspólnie z ECLAC, CAF i UE, OECD-IDB *Government at a Glance*. Publikacje OECD-ECLAC-CIAT *Revenue Statistics* mają także już wiele wydań. Ale ostatnio wspieraliśmy nowsze szczegółowe raporty, takie jak zestaw narzędzi OECD-IDB Broadband Toolkit. Wydział LAC koordynował proces przygotowań czterech publikacji dotyczących kluczowych zagadnień, które były podstawą każdego ze spotkań wysokiego szczebla, i z dumą przedstawiamy pierwszą edycję Indeksu *OECD SME Policy Index* dotyczącego polityki MŚP dla Ameryki Łacińskiej, we współpracy z CAF i SELA. Ze względu na naszą rolę koordynacyjną, do innych kluczowych produktów należy zaliczyć broszurę *Active in Latin America*, która podsumowuje wszystkie prace OECD w tym regionie, biuletyn OECD dla Ameryki Łacińskiej (z ponad 10 tysiącami subskrypcji), witrynę internetową www.oecd.org/latin-america oraz *LAC Data Portal*, który jest źródłem statystyk i wskaźników opracowanych dla regionu.

6. W jaki sposób program i główne produkty wpływają na transformację w danych krajach?

To zdecydowanie najbardziej interesująca część mojej pracy. Zauważyłem, w jaki sposób OECD pomaga regionowi przekształcić się w bardziej nowoczesny i dostosowany do potrzeb obszar pod względem polityk publicznych. Fakt ten jest poparty wieloma przykładami. Do nich należy Program Krajowy Peru, który w znaczący sposób wsparł współpracę tego kraju z OECD, do tego stopnia, iż kraj ten jest obecnie bardzo dobrze przygotowanym kandydatem do członkostwa w OECD. W trakcie trwania programu krajowego, Peru uchwaliło szereg znaczących przepisów i rozporządzeń, które oparte są na standardach OECD, takich jak nowe prawo o partnerstwie publiczno-prywatnym (PPP), nowe ramy oceny skutków regulacji oraz przepisy dotyczące odpowiedzialności korporacyjnej objęte częścią konwencji OECD o zwalczaniu przekupstwa. To samo można powiedzieć o reformie polityki konkurencji w Brazylii od 2012 r. oraz o wcześniejszej reformie Narodowego Instytutu Statystyki Argentyny (INDEC), który musiał odbudować swoją wiarygodność i dla którego przestrzeganie zaleceń OECD dotyczących dobrych praktyk w dziedzinie statystyki stało się ważną wskazówką i tym samym zobowiązaniem politycznym. Można by wskazać dziesiątki takich przykładów. Urugwaj przystępuje obecnie do Deklaracji OECD w sprawie międzynarodowych inwestycji i przedsiębiorstw wielonarodowych *OECD Declaration on International Investment and Multinational Enterprises*, a trzy kraje tzw. Północnego trójkąta Ameryki Środkowej (Gwatemala, Honduras i Salwador) złożyły wniosek o wspólny przegląd polityki inwestycyjnej. Celem jest dostosowanie poszczególnych polityk do istniejących ram polityki inwestycyjnej *OECD Policy Framework for Investment* i mam również nadzieję, że wkrótce deklaracja ta wejdzie w życie. Program regionalny LAC promował wspomniane procesy. Dla przykładu opracowaliśmy szczegółowy plan działania na rzecz uczciwości i przeciwdziałania korupcji *Integrity and Anti-Corruption Action Plan*, powiązany z zobowiązaniem z Limy, które zostało podpisane przez kraje regionu na 8. szczycie Ameryk. Niektóre z krajów, takie jak Kolumbia i Ekwador, podpisały z OECD także protokół ustaleń *MOU*, nakierowany na wdrażanie krajowych strategii na rzecz uczciwości i antykorupcji *National Integrity and Anti-corruption Strategies*.

7. Jaka jest Pańska wiza regionu Eurazji do 2050 roku?

Wspomniana wcześniej transformacja instytucjonalna regionu wymaga czasu, a diabeł tkwi w szczegółach. Ogólnie mówiąc, proces dostosowywania coraz większej liczby krajów w regionie do standardów OECD wydaje mi się bardzo optymistycznym zjawiskiem dla przyszłości regionu. Istnieją także inne dość pozytywne zmiany, które w dłuższym okresie powinny się złożyć na znaczny postęp. Po pierwsze, region bardzo aktywnie działa nad osiągnięciem celów zrównoważonego rozwoju do roku 2030 *Sustainable Development Goals*, w tym celów

w ramach krajowych planów rozwoju (na przykładzie Peru i Kolumbii). Po drugie, bardzo ważne inicjatywy integracyjne mają miejsce w czterech głównych grupach: Sojusz Pacyfiku, Mercosur, Ameryka Środkowa i Karaiby. Grupy te coraz częściej znajdują wspólne płaszczyzny i w moim przekonaniu do roku 2050 cały region będzie bardziej zintegrowany pod względem gospodarczym oraz wzrośnie ujednolicenie przepisów administracyjnych i wymagań technicznych przybliżając je do standardów OECD.

Niektóre badania wskazują, iż do 2050 r. Brazylia i Meksyk znajdą się wśród 7 największych gospodarek na świecie. Jest to całkiem możliwe, ponieważ te dwie wschodzące gospodarki oraz region rozumiany jako całość czeka wzrost demograficzny, podczas gdy reszta świata będzie się starzeć w dość szybkim tempie. Rola tych dwóch największych gospodarek regionu, które są obecnymi współprzewodniczącymi programu regionalnego OECD LAC, będzie miała kluczowe znaczenie dla jego przyszłości i oczekiwanej integracji regionu. Te dwa kraje, będąc częścią OECD, przyczyniają się do ulepszania architektury instytucjonalnej w regionie i zwiększają jego znaczenie w światowym łańdźcu zarządzczym. Mam nadzieję, że do 2050 r. co najmniej 7 krajów z regionu (Meksyk, Chile, Kolumbia, Kostaryka oraz trzech obecnych kandydatów, Argentyna, Peru i Brazylia) będą członkami OECD. Wychodzę z założenia, iż członkostwo tych krajów w OECD będzie równie ważne jak członkostwo Polski, Czech, Słowenii i Słowacji w ustanowieniu prawidłowej ścieżki rozwoju zakorzenionej w demokracji, gospodarce rynkowej i opartej na zasadach współpracy gospodarczej, nie tylko dla tych krajów, ale także dla innych sąsiednich krajów.

Jednocześnie należy zauważyć, iż region przeżywa trudny okres, a prognozy dla Ameryki Łacińskiej nawet na okres jednego roku są trudne. W kwietniu 2018 r. oczekiwano wzrostu PKB o 2,7% w 2019 r., podczas gdy ta perspektywa uległa znacznemu spadkowi, niemal do zera (0,6%). Region stoi przed bardzo ważnymi wyzwaniami, którym musi sprostać w aktualnym złożonym środowisku międzynarodowym. Region jest nadal silnie uzależniony od eksportu towarów i mocno odcuł się na nim spadek globalnego wzrostu gospodarczego w kontekście osłabienia handlu międzynarodowego z uwzględnieniem silnych czynników protekcyjnych. Do tego dochodzi największy do tej pory kryzys migracyjny i humanitarny - według UNHCR kraj opuszcza ponad 4 miliony Wenezuelczyków, a region jest politycznie podzielony, i z trudem szuka demokratycznych i pragmatycznych rozwiązań kryzysu w Wenezueli. Według MFW przewiduje się, że realny poziom PKB w Wenezueli spadnie o 35 % w 2019 r., tym samym generując po 20 ujemnych kwartałach szacowany łączny spadek od 2013 r. do ponad 60%, włączając z w to hiperinflację, która na co dzień przyczynia się do obniżenia jakości życia.

Ponadto byliśmy świadkami silnych protestów w Chile i Ekwadorze, wahadłowych zmian rządów z wyraźnymi tendencjami lewicowymi w Meksyku i w Argentynie, tendencjami prawicowymi w Brazylii i być może w Urugwaju, wątpliwościami dotyczącymi wyborów w Boliwii, które doprowadziły do rezygnacji prezydenta Evo Moralesa oraz skomplikowanymi relacjami między władzą wykonawczą, Kongresem i sądownictwem w Peru i Kolumbii. Wszystkie te czynniki pozwalają sądzić, że pomimo faktu, iż Ameryka Łacińska jest trzecim co do wielkości regionem demokratycznym na świecie, oprócz Ameryki Północnej i Europy, jej instytucje nadal są słabe. Jest to zarazem region o największych nierównościach ekonomicznych na świecie i pomimo znacznego postępu na wielu polach, kwestia ta jawi się jako pięta achillesowa regionu. Dlatego też do decydentów należy zwracanie większej uwagi na skutki poszczególnych polityk dla nierówności ekonomicznych.

Oczekuję, że ostatnie wydarzenia przyniosą wymierne rezultaty w kwestii polityki społecznej i bardziej progresywnego opodatkowania (dzieje się to już w związku z proponowanymi reformami w Chile). Wyrażam nadzieję, że wzrost liczebności klasy średniej i bardziej aktywne społeczeństwo będzie w stanie zbudować solidne demokracje i prężne gospodarki. Region posiada dwa ważne atuty, które mogą mieć kluczowe znaczenie w nadrobieniu zaległości w stosunku do gospodarek uprzemysłowionych: liczna, młoda populacja, która może odegrać główną rolę w szybkim wdrażaniu technologii powstających dzięki transformacji cyfrowej; oraz jego duże zasoby naturalne i różnorodność biologiczna, które stają się niezwykle ważne biorąc pod uwagę dekarbonizację gospodarki na świecie. Lepsze polityki są potrzebne na obu frontach. Rola OECD, która ma bardzo dobrą reputację w regionie, może okazać się kluczowa w realizacji tego celu, w szczególności poprzez zwiększenie wysiłków na rzecz wzrostu gospodarczego, inkluzywności społecznej i równowagi środowiskowej.

Interview with Mr. Jose Antonio Ardavin, Head of the Latin America and the Caribbean Division in the OECD Global Relations Secretariat

1. What is your background? How did it happen that you took over your current function?

I am a Mexican Economist from the Autonomous Technological Institute of Mexico (ITAM) with a Master in Public Policy from the JFK School of Government of Harvard University. I started my professional career in the public sector as an Economist in the Mexican Central Bank and as Advisor to the Vice-Minister of Finance. My links to the OECD started after completion of my Master's degree, as I took the Policy Analysis Exercise (a type of practical thesis) for the OECD Agricultural Directorate (currently Trade and Agriculture Directorate), authoring a paper that was published as a case study on Trade Structural Adjustment of the Avocado Industry in Mexico after the market was open to the US market. After some years working in private consulting, I joined the OECD in 2006 and I have had three very complementary roles since then: economic policy analysis subject to committee discussion and approval in a substantive directorate (the Regional Development Policy Division); communication with government officials, media, business, academia and other stakeholders, expanding the knowledge of the OECD in Latin America when I had the opportunity to Head the OECD Mexico Centre; and my current role since 2013, advancing co-operation between Latin America and the OECD, both at regional level through the launch and implementation of the OECD LAC Regional Programme; and at country bilateral level through the design and implementation of co-operation programmes with Peru, Brazil and Argentina, and as a point of contact for a greater number of LAC countries who increasingly seek OECD expertise.

2. What are the advantages of working at and for the OECD?

Working at the OECD is like undertaking a permanent PhD in public policies. It allows you to understand the complexity of the design and implementation of public policy and to learn from the interaction with experts in all policy fields and from government delegates from all over the world. It is a unique multilateral organisation which is grounded on reality and not in theory, as the knowledge creation comes from concrete policy-makers with real challenges, who come up with possible solutions and who benefit from learning from their peers with the facilitation from the secretariat. A comparison I often give (which works very well in the Latin American context) is that coming to the OECD is similar to our football players (such as Messi, Neymar or Chicharito) playing in some of the best football teams worldwide. This gives them the opportunity to play a different level of game, and they have to play with those higher standards in a level playing field with some of the among the best players in the world. That makes them become better players and they can then make a huge difference and improvement to the overall national team performance.

3. What is the programme your Division is co-ordinating about?

The OECD LAC Regional Programme is the most recently created programme (2016), however its roots stem from the early 2000's when many OECD committees started opening regional networks. The oldest are the Corporate Governance and Competition networks, which will soon achieve 20 years of persistent yearly meetings. Today there are more than 14 of these networks, closely linked to the OECD committees, and I often say, that is where the magic happens, because it is there that LAC public officials are able to participate from the committees' discussions, adapted to the LAC context, and they learn from OECD relevant policy practices. In 2016, the OECD Council decided to create this programme to provide a co-ordinated and strategic approach to this decentralised and somewhat dispersed co-operation. The Programme has succeeded in becoming a platform for high-level, whole-of-government policy dialogue between the OECD and the region, it has certainly been one of the causes of the growing interest in the region by the OECD and the significant increase in the adoption of OECD instruments and standards from LAC countries. The Programme focuses on three key priorities, which found a strong consensus of being the most challenging for the region: increasing productivity, enhancing social inclusion and strengthening governance and institutions. During the first three years of the Programme, under the co-chairmanship of Chile and Peru, the programme had a High Level Meeting on each of these three priorities, and we are now starting a new cycle under the leadership of Mexico and Brazil, in which we will focus on a specific challenge within those priorities (i.e. the Digital Transformation in the

productivity field, Informality in the social inclusion theme, and Integrity and Anti-corruption in the Governance area) with a greater emphasis on implementation.

4. How does your work relate to the activities of other international entities, which remain active in the Eurasia region and/or in the same work areas that you have mentioned?

The LAC Regional Programme has also created a very productive space for co-operation between international organisations active in the region. It is probably the only space in which the UN Economic Commission for Latin America and the Caribbean (ECLAC), the Inter-American Development Bank (IDB), the Latin America Development Bank (CAF), the Latin American Economic System (SELA), the Organisation of American States (OAS), the Ibero-American Secretariat (SEGIB) and some global multilateral institutions such as the World Bank, the ILO and the OECD sit together with countries, both from the region and from the OECD, to discuss the substantive challenges of the region. This has helped to strengthen synergies with many of these organisations. The High Level Meetings we have organised during the last four years are a good example of the fruits of this co-operation. Many of them were organised with one or more of these institutions: the first Productivity Summit in Chile with the IDB, the Second Productivity Summit on Trade in Costa Rica with the World Bank and the Third Productivity Summit on the Digital Transformation in Colombia was organised with ECLAC and the European Union. The High Level Meetings on Inclusive Social Protection in Paraguay and on Integrity for Good Governance in Peru counted the participation of six to nine of these organisations.

5. What are your flagship products?

This division relies significantly on the expertise of the different substantive areas of the Organisation which, as noted before, have significant prior interaction with the region. During this time we have contributed to increasing the number of publications on the LAC region. There is, of course, the Latin American Economic Outlook which is produced by the Development Centre with ECLAC, CAF and the EU, the OECD-IDB Government at a Glance or the OECD-ECLAC-CIAT Revenue Statistics that have many editions already, but we have supported more recent specific reports such as the OECD-IDB Broadband Toolkit, and the LAC Division has co-ordinated the preparatory process of the four Key Issues publications that have informed every High Level Meeting and we have also been proud to produce the first OECD SME Policy Index for Latin America, in collaboration with CAF and SELA. Due to the co-ordination role that we have, other key products are the Active in Latin America Brochure which summarises all work that the OECD does in the region, the OECD Latin America Newsletter (with more than 10 thousand subscribers), the Website www.oecd.org/latin-america and the LAC Data Portal, which puts together several statistics and indicators produced for the region across the house.

6. How does the programme and your main products affect the transformation of the countries in question?

This is by far the most passionate part of my job. I have been able to see how the OECD is helping the region reshape itself into a more modern and sophisticated region in terms of its public policies. There are multiple examples. The Peru Country Programme, for example, has really brought the co-operation of this country with the OECD to a very high level, to the point that is now a very well-positioned candidate for OECD membership. During the Country Programme, Peru enacted a number of important laws and decrees which use OECD standards as a basis, such as a new Public Private Partnerships (PPPs) law, a new framework for regulatory impact assessment, and the legislation on corporate liability required as part of the OECD Anti-Bribery Convention. The same could be said of the Competition reform in Brazil since 2012 and the most recent reform to the National Statistics Institute of Argentina (INDEC) which had to rebuild its credibility, and for which adhering to the OECD Recommendation on Good Statistical Practices was a very important guideline and political commitment. There are dozens of examples like this. Uruguay is currently adhering to the OECD Declaration on International Investment and Multinational Enterprises, and the three countries of the so-called Northern Triangle of Central America (Guatemala, Honduras and El Salvador) have requested a joint Investment Policy Review, oriented to align their policies with the OECD Policy Framework for Investment, and hopefully they will adhere to the declaration very soon. The LAC Regional Programme has promoted these processes. For example, we produced a very concrete Integrity and Anti-Corruption Action Plan, linked to the Lima Commitment that countries in the region signed at the 8th Summit of the Americas, and already some countries, such as Colombia and Ecuador, have signed an MOU with the OECD oriented to accompany their implementation of National Integrity and Anti-corruption Strategies.

7. Tell us about your vision for the Eurasia region in 2050?

The above-mentioned institutional transformation of the region takes time, and the devil is in the detail of implementation, but overall, the process of evident alignment of more and more countries in the region with OECD standards makes me very optimistic about the future of the region. There are other quite positive developments which should, in principle, consolidate in the long run. Firstly, the region is very actively working to achieve the 2030 Sustainable Development Goals, including these goals as part of the National Development Plans (in the case of Peru and Colombia for example). Secondly, there are very important integration initiatives taking place mainly in four groups: the Pacific Alliance, Mercosur, Central America and the Caribbean. These groups are increasingly finding spaces of common ground which leads me to believe that by 2050 the region will be more integrated in economic terms, and with greater homologation in policy standards, very likely following OECD standards.

Some studies say that by 2050 Brazil and Mexico will be amongst the 7 largest economies in the world. This could be quite possible as these two emerging economies, and the region as a whole, still count with an important demographic bonus, while the rest of the world is rapidly ageing. The role of these two largest economies of the region, which by the way are the current co-chairs of the OECD LAC Regional Programme, will be crucial for the future and the potential greater integration. I see these two countries being members of the OECD and contributing to a better institutional architecture for the region and increasing the importance of the region in global governance. By 2050, my hope is that at least 7 countries in the region (Mexico, Chile, Colombia, Costa Rica, and the three current candidates Argentina, Peru and Brazil) will be members of the OECD. I think the membership of these countries will be as important as the membership of Poland, the Czech Republic, Slovenia and Slovakia in anchoring a clear development path rooted in democracy, market economies and rules-based economic co-operation, not only for the countries themselves but for the whole vicinity.

At the same time, the region is going through a complex time and it is difficult to make predictions on Latin America even for a one-year horizon. In April 2018, a GDP growth of 2.7% for 2019 was expected and this prospect has declined to almost zero (0.6%) today. The region is facing very important challenges in the complex international environment in which we currently find ourselves. The region is still strongly dependent on commodities exports and has been strongly affected by the lower global economic growth and the context of weakening international trade under strong protectionist measures. At the same time, the region is experiencing the largest migration and humanitarian crisis, with more than 4 million Venezuelans leaving their country according to the UNHCR, and the region is politically divided on how to find a democratic and pragmatic solution to the Venezuela crisis. According to IMF, real GDP in Venezuela is projected to fall by 35 percent in 2019, bringing the estimated cumulative decline since 2013, in more than 20 negative quarters to over 60 percent and a hyperinflation which erodes quality of life by the day.

In addition, we have seen unusually violent protests in Chile and Ecuador, pendulum changes in governments with marked turns to the left in Mexico and Argentina, to the right in Brazil and possibly Uruguay, questions on legitimacy in the election of Bolivia, which led to the resignation of President Evo Morales and complex relations between the Executive, the Congress and the Judiciary in Peru and Colombia. All these elements remind us that, while Latin America is the third largest democratic region in the world, apart from North America and Europe, it still has weak and consolidating institutions. At the same time, it is the most unequal region in the world and, despite important progress in multiple fronts, this is the Achilles heel of the region and policy-makers should pay more attention to equality across policies.

I expect that the recent calls for attention will bring an important wave of social policies and more progressive taxation (this is happening already with the proposed reforms in Chile) and, hopefully, the growing middle-class and more participatory citizenship will be able to construct more solid democracies and vibrant economies. The region has two important assets which could be critical for the catching-up with industrialised economies: its vast young population, which could play a critical role in fast adoption of technology under the digital transformation; and its vast natural resources and biodiversity, which become critical as the world aims to decarbonise the economy. Better policies are needed in both fronts. The OECD, which has a very strong reputation in the region, could prove to be critical in making all this happen, in particular through the increasing efforts to reconcile economic growth, social inclusion and environmental sustainability.

Koncert w siedzibie OECD

Obchody Święta Niepodległości 11 listopada

Tradycyjnie już Stałe Przedstawicielstwo zorganizowało koncert i przyjęcie upamiętniające odzyskanie niepodległości przez Polskę. W tym roku obchody miały miejsce piątego listopada. Wśród zaproszonych gości, oprócz ambasadorów akredytowanych przy Organizacji i UNESCO oraz Polaków pracujących w OECD, pojawił się również Sekretarz Generalny Angel Gurría z małżonką.

Sekretarz Generalny OECD Angel Gurría wygłosił przemówienie zainspirowane cytatem z Krzysztofa Kieślowskiego.

Ambasador Aleksander Surdej, Stały Przedstawiciel RP przy OECD, podkreślił w swoim przemówieniu rolę polskiej dziewiętnastowiecznej literatury i muzyki w skutecznym podtrzymaniu poczucia narodowej tożsamości w czasach rozbiorów.

Duet Beata Halska-Le Monnier (skrzypce) i Marielle Le Monnier (fortepian) wprowadził gości w świat kompozytorów polskich przełomu XIX i XX wieku wykonując repertuar składający się z utworów Henryka Wieniawskiego, Aleksandra Zarzyckiego, Ireny Poldowskiej oraz Grażyny Bacewicz.

Porwana muzyką publiczność domagała się bisu, a jej prośba została wysłuchana aż dwukrotnie.

Po części oficjalnej i artystycznej przyszedł czas na wernisaż wystawy poświęconej 30-leciu podpisania Konwencji Praw Dziecka. Wystawa była prezentowana również na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych w Genewie i Nowym Jorku.

Sekretarz Generalny OECD Angel Gurría i jego małżonka Lulu Gurría na wystawie poświęconej wkładowi myśli Janusza Korczaka w Konwencję Praw Dziecka.

Zdjęcia wykonała Joanna Drobińska /praktykantka/

K.R.

Spotkanie Rady Ambasadorów z Mr. Tijjani Muhammad-Bande, Przewodniczącym 74 Zgromadzenia Ogólnego ONZ

Nigeryjski polityk Tijjani Muhammad-Bande przewodniczy bieżącej sesji Ogólnego Zgromadzenia ONZ. Występując 13 listopada 2019 roku przed ambasadorami państw członkowskich OECD przedstawił on swoje priorytety w pracach tej sesji.

Wystąpienie Tijjani Muhammad-Bande bezpośrednio odnosiło się do spraw globalnych, a w szczególności do Celów Zrównoważonego Rozwoju (SGD).

Mówca wskazał cztery obszary, jako priorytety swojego przewodnictwa. Są to:

- wyeliminowanie głodu;
- zapewnienie dostępu do dobrej edukacji dla wszystkich dzieci w świecie;
- równouprawnienie kobiet;
- zmiany klimatyczne.

Tijjani Muhammad-Bande podkreślał znaczenie współpracy państw świata odwołując się do szeroko podzielanych reguł i do partnerstwa na rzecz rozwiązywania najważniejszych spraw.

Szczególnie znaczenie, w jego oczach, ma zdolność do zapewnienia finansowania działań na rzecz SDG. W siedzibie OECD nigeryjski polityk i akademik podkreślił fundamentalne znaczenie danych dla prowadzenia skutecznych i efektywnych globalnych polityk, „nie można mieć dobrych polityk bez dobrych danych” – stwierdził, wyjaśniając równocześnie jak widzi rolę OECD w działaniach wspólnoty międzynarodowej.

A.A.S.

Polityka energetyczna

Seminarium eksperckie „Energy Connectivity in Central Europe: issues, challenges, opportunities”

W ramach przygotowań do przewodniczenia przez Polskę Radzie Ministerialnej Międzynarodowej Agencji Energii (IEA), SP RP przy OECD wspólnie ze Stacją Naukową PAN w Paryżu zorganizowało seminarium eksperckie „Energy Connectivity in Central Europe: issues, challenges, opportunities”.

Kilkunastu badaczy z 10 państw Europy Środkowej należących do inicjatywy Trójmorza analizowało podobieństwa i różnice swoich polityk energetycznych i szukało pól dla współpracy pomiędzy krajami regionu.

Seminarium posłużyło zbliżeniu podejść do analizy polityki energetycznej, a oczekiwanym końcowym produktem projektu będzie wspólna publikacja.

Organizatorzy dziękują Polskiej Grupie Energetycznej (PGE) za wsparcie projektu.

Polityka ekonomiczna POLITYKA EKONOMICZNA Global Strategy Group 2019

W dniach 27-28 listopada 2019 r. w siedzibie OECD w Paryżu odbyło się doroczne posiedzenie Grupy Strategii Globalnej (*Global Strategy Group – GSG*) OECD pod tytułem „*Ageing OECD Societies: Responding to the Challenges, Harnessing the Opportunities*”. Tegorocznym obradom przewodniczyła Szwajcaria.

Podczas dyskusji na forum GSG OECD przedstawiciele zaproszonych państw członkowskich i partnerskich Organizacji mieli okazję do wspólnej refleksji nad tym, jak najlepiej wykorzystać możliwości związane ze zjawiskiem starzejącego się społeczeństwa, zarówno na płaszczyźnie gospodarczej, jak i społecznej. Spotkanie pozwoliło też na wymianę doświadczeń w zakresie innowacyjnych rozwiązań na rzecz przeciwdziałania negatywnym skutkom starzenia się społeczeństwa.

W tegorocznej edycji GSG wzięli udział przedstawiciele Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz Ministerstwa Rozwoju Rzeczypospolitej Polskiej. Pan Kazimierz Kuberski, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej pełnił funkcję głównego mówcy (*lead speaker*) podczas dyskusji w grupie tematycznej pt. „*Older Workers in the Future of Work*”.

Zdjęcia wykonała Joanna Drobińska /praktykantka/
A.S.

Polityka energetyczna

Posiedzenie Rady Zarządzającej MAE na szczeblu ministerialnym – 2019 IEA Ministerial

W dniach 5 – 6 grudnia 2019 r. w Paryżu odbędzie się posiedzenie Rady Zarządzającej Międzynarodowej Agencji Energetycznej (International Energy Agency) na szczeblu ministerialnym, któremu przewodniczyć będzie Minister Klimatu RP Pan Michał Kurtyka.

Międzynarodowa Agencja Energetyczna jest najbardziej prestiżową a jednocześnie najbardziej profesjonalną organizacją międzynarodową zajmującą się kwestiami polityki energetycznej. MAE tworzy i wyznacza najnowsze kierunki w obszarze energii w sposób bezstronny i apolityczny. Identyfikując jednocześnie zagrożenia wynikające z bieżących trendów; Agencja opracowuje także zestawy najbardziej optymalnych rozwiązań, które przyczyniają się do zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego.

Rada Zarządzająca (*Governing Board*) jest najwyższym ciałem zarządczym Międzynarodowej Agencji Energetycznej. Raz na 2 lata Rada Zarządzająca IEA spotyka się na szczeblu ministerialnym – *IEA Ministerial*. Najbliższe posiedzenie ministerialne odbędzie się w dniach 5-6 grudnia 2019 r. Zasadniczą rolą sesji ministerialnej jest nie tylko określenie priorytetów pracy i analityki IEA na kolejne dwa lata, ale przede wszystkim zderzenie priorytetów sektorowych największych przedsiębiorstw energetycznych świata z politykami i planami rządów.

Sesje ministerialne IEA mają swoją dynamikę od lat i są najbardziej cenionym forum otwartych dyskusji *business-governments* na świecie. W zakresie uczestnictwa i poziomu reprezentacji świata energii, *IEA Ministerial* jest zgromadzeniem bardziej prestiżowym niż coroczne spotkania w Davos.

Po raz pierwszy w historii na przewodniczącego sesji ministerialnej IEA został wybrany przedstawiciel regionu Europy Centralnej, co jest nie tylko olbrzymim prestiżem i uznaniem dla polskiej drogi transformacyjnej ze strony środowiska międzynarodowego ale i okazją do znaczącego pogłębienia relacji biznesowych i politycznych.

W ramach pierwszego dnia posiedzenia odbędzie się debata skupiająca Ministrów ds. Energii z krajów członkowskich i stowarzyszonych z MAE, jak również prezesów wiodących światowych firm energetycznych, które tworzą Radę Biznesu Energetycznego MAE (*Energy Business Council*) – z polskiej strony obecni będą Prezesi PGE, LOTOS, ORLEN, PGNiG i PERN.

W drugim dniu agenda posiedzenia oparta została na priorytetach prac MAE - wzmocnieniu bezpieczeństwa w zmieniających się uwarunkowaniach rynkowych i ryzykach z tym związanych, transformacji energetycznej - uwzględniając wszystkie paliwa i wszystkie technologie oraz współpracy z krajami stowarzyszonymi i przyszłość Agencji.

W ramach posiedzenia, pierwszego dnia odbędą się także tzw. wydarzenia dodatkowe (side events) nt. Kobiet w Energii, energii w Afryce i możliwości jakie stoją przed kontynentem i światem, Wodór: priorytety krótkoterminowe dla rządów i przemysłu, CCUS: nowe możliwości wdrożenia oraz Clean Eenergy Transition.

Organizacja przez Polskę posiedzenia Rady Zarządzającej MAE na szczeblu ministerialnym w Paryżu była możliwa dzięki zaangażowaniu sponsora strategicznego – Polskiej Grupy Energetycznej. Nieocenione wsparcie ze strony Polskiej Grupy Energetycznej pozwoliło podkreślić wyjątkowy charakter wydarzenia które odbije się echem na całym świecie.

Kalendarium OECD Kalendarium OECD

Co nas czeka w najbliższym miesiącu

- 2-13.12.19 → COP 25 - Conference of the Parties to the UN on Convention on Climate Change (UNFCCC), Madrid, Spain.
- 3.12.19 → Publikacja OECD PISA 2018 Initial Results.
- 3.12.19 → Publikacja Statistics: Consumer Price Indice.
- 5.12.19 → Publikacja OECD Economic Surveys: India 2019, Delhi, India.
- 5.12.19 → Publikacja OECD Revenue Statistics 2019.
- 5-6.12.19 → OECD Global Forum on Competition, Paris, France.
- 9.12.19 → Public consultation meeting on the Global Anti-Base Erosion (GloBE) Proposal under Pillar Two, Paris, France.
- 9.12.19 → Publikacja OECD Economic Surveys: Norway 2019, Oslo, Norway.
- 9.12.19 → Publikacja Statistics: Composite Leading Indicators.
- 10.12.19 → Publikacja Development Co-operation Report 2019.
- 10.12.19 → Trade Union Advisory Committee Meeting, Paris, France.
- 10.12.19 → Publikacja Statistics: Harmonised Unemployment Rates.
- 10-11.12.19 → OECD Local Development Forum, Antwerp, Belgium.
- 12.12.19 → G20 GDP Growth.

Więcej informacji: <https://www.oecd.org/newsroom/upcomingevents/>

E.M.

Polityka ekonomiczna

Najwyższy czas odwrócić trend

W drugiej połowie listopada br. OECD opublikowała flagowy dokument Economic Outlook. Według najnowszych projekcji Organizacji, globalny wzrost gospodarczy traci ciągle na sile, co wynika przede wszystkim z konfliktów handlowych (tempo globalnej wymiany handlowej spadło z 5,5% w 2017r. do 2,1% w 2019r.), zwiększonej niepewności politycznej, i spadku optymizmu przedsiębiorstw oraz konsumentów. Wzrost gospodarczy na świecie ma wynieść w br. 2,9%, czyli o 0,3 p.p. mniej niż przewidywano w pierwszej połowie 2019 r. Jest to najniższe tempo wzrostu od czasów globalnego kryzysu finansowego.

Globalny wzrost gospodarczy traci na sile, a jego perspektywy są co raz bardziej niepewne. OECD przewiduje, że globalny wzrost PKB spadnie do 2,9 % w 2019 r. i 3 % w 2020 i 2021 r. Byłyby to najniższe roczne stopy wzrostu od czasu kryzysu finansowego, przy ostatnie dwa miesiące przyniosły uspokojenie na rynkach finansowych, zarówno ze względu na wyhamowanie napięć handlowych, jak również co raz większe szanse na Brexit zakończony porozumieniem. Napięcia w polityce handlowej znajdują ciągle swoje odzwierciedlenie w niskim zaufaniu i poziomie inwestycji. Na skutek ceł na linii USA-ChRL globalny wzrost PKB może zmniejszyć się o 0,3-0,4 p.p. w 2020 r. i 0,2-0,3 w 2021 r. Chiny i Stany Zjednoczone zostałyby najbardziej dotknięte tymi wstrząsami, ale wszystkie gospodarki ucierpiałyby z powodu rosnącej niepewności, przede wszystkim ze względu na niższy poziom inwestycji. Wpływ zwiększonej niepewności politycznej na inwestycje jest bardzo widoczny. Łączny wzrost inwestycji uległ znacznemu spowolnieniu w gospodarkach państw G20 (bez ChRL), z rocznej stopy 5% na początku 2018r. do zaledwie 1 % w pierwszej połowie 2019r.

Największe obawy wynikają z faktu, że pogorszenie perspektyw wzrostu i utrzymująca się niepewność mogą mieć charakter strukturalny, a nie cykliczny. Multilateralny ład gospodarczy utrwalony w latach 90. zdaje się być przeszłością. Charakter handlu i inwestycji ulega zmianom, przede wszystkim ze względu na rozwój cyfryzacji, wzrost udziału sektora usług, jak również eskalację ryzyk geopolitycznych. Od czasu globalnego kryzysu finansowego z 2008r., państwa G20 wprowadziły ok. 1500 nowych barier (celnych i pozacelnych). Ich największy przyrost miał miejsce na przestrzeni dwóch ostatnich lat. W połączeniu z rosnącym wsparciem rządowym w wielu sektorach, powoduje to zakłócenia w łańcuchach dostaw i realokację aktywności gospodarczej między krajami, co zarówno zmniejsza obecny popyt (na skutek ograniczania zachęt do inwestowania), jak i osłabia wzrost w perspektywie średniookresowej.

Ze względu na wyhamowanie tempa wzrostu w 2019r. oraz utrzymywanie się wysokiego poziomu niepewności, OECD zaleca zaprzestanie normalizacji polityki monetarnej. Przy niskich stopach procentowych oraz niewielkim polu do ich dalszego ograniczania, rozwiązaniem jest mniej konserwatywna polityka fiskalna oraz wdrażanie impulsów fiskalnych prowadzących do zwiększenia wzrostu w średniej i długiej perspektywie. Organizacja rekomenduje również przegląd polityk inwestycyjnych oraz tworzenie krajowych funduszy inwestycyjnych, koncentrujących się na długookresowych i inkluzywnych inwestycjach.

W rozdziałach tematycznych raport koncentruje się na pięciu obszarach i omawia je szczegółowo:

1. Skala napięć handlowych i polityk protekcjonistycznych w krajach o systemowym znaczeniu,
2. Krzywa Philipsa i rekomendacje w zakresie podniesienia poziomu inflacji,
3. Znalezienie odpowiedniego miksu fiskalno-monetarnego w Eurozonie
4. Koordynacja polityk w ramach grupy G20 narzędziem do osiągnięcia większego globalnego wzrostu PKB,
5. Rola automatycznych stabilizatorów w utrzymaniu dochodów gospodarstw domowych.

POLSKA

Poland: Demand, output and prices

	2016	2017	2018	2019	2020	2021
	Current prices PLN billion	Percentage changes, volume (2010 prices)				
Poland						
GDP at market prices	1 861.1	4.9	5.1	4.3	3.8	3.0
Private consumption	1 088.4	4.5	4.2	4.2	4.7	3.8
Government consumption	333.1	2.9	3.6	3.9	4.4	3.4
Gross fixed capital formation	335.0	4.0	8.9	8.6	4.6	3.3
Final domestic demand	1 756.5	4.1	5.0	5.0	4.6	3.6
Stockbuilding ¹	29.5	0.8	0.4	-0.5	0.1	0.0
Total domestic demand	1 786.0	4.9	5.3	4.4	4.6	3.6
Exports of goods and services	971.4	9.5	7.0	4.5	3.0	3.2
Imports of goods and services	896.3	9.8	7.6	4.7	4.2	4.3
Net exports ¹	75.1	0.3	0.0	0.1	-0.5	-0.5
<i>Memorandum items</i>						
GDP deflator	—	1.9	1.1	3.0	3.0	2.9
Consumer price index	—	2.1	1.8	2.3	2.9	2.8
Core inflation index ²	—	0.7	0.8	1.9	2.5	2.8
Unemployment rate (% of labour force)	—	4.9	3.9	3.4	3.1	2.8
Household saving ratio, net (% of disposable income)	—	0.4	0.3	1.4	1.9	1.5
General government financial balance (% of GDP)	—	-1.5	-0.2	-1.2	-0.6	-1.4
General government debt, Maastricht definition (% of GDP)	—	50.6	48.9	47.4	45.6	45.0
Current account balance (% of GDP)	—	0.0	-1.0	-0.1	-0.6	-0.9

1. Contributions to changes in real GDP, actual amount in the first column.

2. Consumer price index excluding food and energy.

Source: OECD Economic Outlook 106 database.

StatLink <https://doi.org/10.1787/888934046760>

Dokument omawia również szczegółowo gospodarczą sytuację wszystkich państw OECD. W przypadku Polski, OECD przewiduje na kolejne dwa lata (2020 i 2021) OECD przewiduje wzrost PKB o odpowiednio 3,8% i 3,0%, podkreślając że wyhamuje on ze względu na ograniczenie inwestycji oraz eksportu, na który negatywnie wpływa eskalacja globalnych napięć handlowych oraz spadek produkcji przemysłowej w strefie euro. Według projekcji Organizacji, bieżący rok Polska zakończy wzrostem na poziomie 4,3%. Krajowy popyt utrzymuje się na wysokim poziomie: prywatna konsumpcja pozytywnie oddziałuje na wzrost (ze względu na sytuację na rynku pracy), inwestycje są wspierane przez niskie stopy procentowe oraz napływ funduszy unijnych. Co raz bardziej odczuwana jest jednak ograniczona

podaż siły roboczej oraz spowolnienie w strefie Euro. Wpływ konsumpcji prywatnej na wzrost będzie stopniowo ograniczany ze względu na zmniejszający się impuls wynikający z nowych transferów socjalnych. Organizacja przewiduje, że w krótkookresowej perspektywie wzrost importu będzie szybszy niż eksportu, a deficyt na rachunku obrotów bieżących ulegnie zwiększeniu. Ewentualny spadek napływu pracowników z zagranicy mógłby spowodować niedobory siły roboczej i być hamulcem wzrostu. Z drugiej strony, szybszy niż przewidywano wzrost płac i większe zaufanie gospodarstw domowych może pobudzić konsumpcję prywatną.

OECD krytykuje Polskę za procykliczną politykę fiskalną w roku bieżącym i zapowiadaną na 2020r. Co prawda pozwoli to na utrzymanie wysokiego tempa wzrostu i będzie stanowiło fiskalny impuls przy wyhamowaniu wzrostu w Eurozonie, jednak OECD zaleca politykę wydatkową, która będzie w większym stopniu odpowiadała na długofalowe wyzwania. Dzięki jednorazowym wpływom uda się utrzymać w ryzach budżet na 2020r., jednak ze względu na średniookresowe wyzwania, OECD rekomenduje zacieśnianie polityki fiskalnej.

Organizacja podkreśla odpowiednio akomodacyjną politykę monetarną NBP. Prognozuje zarazem dalsze przyspieszenie tempa wzrostu płac, odzwierciedlające rosnące ograniczenia w zakresie zdolności produkcyjnych, stały wzrost minimalnego wynagrodzenia oraz podwyżki płac w sektorze publicznym. Rosnące koszty pracy oraz zapisane w przyszłorocznym budżecie podwyżki cen energii i akcyzy spowodują znaczący wzrost cen w latach 2020-21. Według ekspertów Organizacji wcześniejsze zaostrzenie stóp procentowych pomogłoby w utrzymaniu średniookresowych oczekiwań inflacyjnych (CPI) na poziomie docelowym. Prognozowany wzrost inflacji (szybszy niż według projekcji MF) w latach 2019-2021 cały czas zamyka się w przyjętym przedziale inflacyjnym.

W celu utrzymania wzrostu i odpowiedzi na średnio i długookresowe wyzwania (w szczególności spadku liczby ludności w wieku produkcyjnym i niskiej wydajności), OECD zaleca szereg reform strukturalnych. Podobnie jak w poprzednich raportach Organizacji podkreśla znaczenie roli wysokiej jakości opieki wczesno przedszkolnej, kompleksowej i zintegrowanej polityki migracyjnej, podniesienia statutowego wieku emerytalnego dla kobiet i mężczyzn oraz konsekwentnej polityki klimatycznej (w tym podniesienia podatków środowiskowych).

Więcej informacji :

<http://www.oecd.org/economic-outlook/>

Polityka ekonomiczna

Norwegia 2019

W ramach Komitetu OECD ds. Gospodarki i Rozwoju (EDRC/OECD) państwa poddawane są skrupulatnej ocenie zarówno ze strony OECD, jak i państw członkowskich Organizacji. Udzielanie rekomendacji takiemu państwu jak Norwegia stanowi nie lada wyzwanie – jest to bowiem kraj, w którym poziom życia jest bardzo wysoki, majątek obywateli rozłożony równomiernie, dług publiczny bardzo niski, a państwo dysponuje największym na świecie i stale rosnącym funduszem emerytalnym.

Wzrost PKB w ostatnich kwartałach utrzymywał się na wysokim poziomie około 2,5 % rocznie. Dalsze ożywienie inwestycji w sektorze naftowym, silny wzrost inwestycji w przedsiębiorstwach niezwiązanych z ropą naftową oraz wzrost inwestycji mieszkaniowych przyczyniły się do wzrostu PKB. Utrzymująca się dynamika na rynku pracy wspomaga gospodarkę, powodując dalszy spadek stopy bezrobocia i przyspieszenie wzrostu płac. Miesięczne dane wskazują jednak na niewielki wzrost wielkości eksportu w ostatnim czasie. Inflacja znajduje się nieco poniżej celu 2 %, jednak tendencja ta może ulec odwróceniu na skutek niedawnej deprecjacji waluty. Była ona zaskakująca, biorąc pod uwagę zaostrzenie polityki pieniężnej; jednym z możliwych wyjaśnień jest to, że popyt przesunął się z „mniejszych” walut w świetle zwiększonej niepewności w światowej gospodarce.

OECD przewiduje, że wzrost produkcji pozostanie powyżej potencjału, ale zmniejszy się z 2,5% w 2019 r. do około 2 % w 2020 r. i 1,7 % w 2021 r. Zmniejszający się wzrost inwestycji i eksportu spowodują spowolnienie tempa wzrostu produkcji. W miarę ograniczania podaży, wzrost płac będzie bardziej umiarkowany, może też wystąpić pewna umiarkowana presja inflacyjna na ceny konsumpcyjne.

Polityka fiskalna oraz monetarna zareagowały na szok związany z cenami ropy naftowej w 2014 r. poprzez cięcia stóp procentowych oraz aktywne polityki podatkowe i wydatki wspierające gospodarkę. Automatyczne stabilizatory wspierały gospodarkę poprzez zmniejszenie podatków i zwiększenie wypłat świadczeń. W ostatnich latach w ramach polityki fiskalnej starano się utrzymać neutralny kurs polityki budżetowej, tj. stały deficyt strukturalny wyrażony jako odsetek PKB. OECD postrzega takie podejście do wydatków publicznych jako właściwe i biorące pod uwagę cykliczną sytuację gospodarczą oraz ewolucję ścieżki deficytu zgodnie z regułą budżetową. Po czterech podwyżkach stóp procentowych (z których pierwszy miał miejsce we wrześniu 2018 r.), tempo normalizacji polityki monetarnej zostało obecnie wstrzymane, co odzwierciedla spowolnienie perspektyw wzrostu produkcji i nasilające się ryzyka zewnętrzne. Globalne spowolnienie w handlu i inwestycjach, wraz ze słabnącym zaufaniem przedsiębiorców i konsumentów w strefie euro, stanowi największe zagrożenie dla norweskiego eksportu, bazującego głównie na europejskich partnerach. Polityka makroekonomiczna stoi w obliczu niepewności co do cen ropy naftowej, a także ryzyka związanego z rynkiem mieszkaniowym i wynikającego z niego zadłużenia gospodarstw domowych.

Ze względu na prawdopodobne spowolnienie tempa wzrostu Funduszu Emerytalnego, deficyt budżetowy będzie mógł rosnąć bardzo nieznacznie (zgodnie z regułą fiskalną), a presja fiskalna wynikająca z dodatkowych zobowiązań w zakresie wydatków będzie znaczna (OECD szacuje, że koszt przyjętych obietnic politycznych wyniesie średnio co najmniej 0,3 punktu procentowego PKB rocznie). Istotnym elementem są rosnące koszty opieki zdrowotnej oraz koszty emerytur związane ze starzeniem się społeczeństwa.

OECD wskazuje na istnienie istotnych wyzwań w zakresie polityki społecznej i rynku pracy, z którymi Norwegia musi się zmierzyć, aby utrzymać wysoki poziom dobrobytu. Udział siły roboczej w zatrudnieniu spada. Jest to częściowo związane z długotrwałym problemem wcześniejszego przechodzenia na emeryturę za pośrednictwem renty inwalidzkiej, który sam w sobie wiąże się z wysokim wskaźnikiem absencji chorobowej.

Więcej informacji:

<https://www.oecd.org/norway/>

Ł.B.

Polityka regionalna

Metamorfozy regionów: polityki dla ludzi i miejsc

Komitet Polityki Rozwoju Regionalnego (RDPC) zatwierdził w październiku 2019 roku publikację raportu pt. „Regions in Industrial Transition”.

Photo: ©OECD 2019; Cover © Gabriella Agner

Ta 150-stronicowa publikacja wskazuje „co” i „jak” powinny robić regiony przechodzące przez okres gospodarczej transformacji. W kolejnych rozdziałach autorzy opracowania piszą o:

- I. Sposobach na pobudzanie wzrostu opartego na innowacyjności w regionach przechodzących przeobrażenia przemysłu;
- II. Metodach poprawy jakości kwalifikacji i lepszego przygotowania pracowników do przyszłych typów i form prac;
- III. Sposobach upowszechniania innowacji i poprawy dostępu do nich;
- IV. Promocji przedsiębiorczości;
- V. Ścieżkach dochodzenia do regionalnej gospodarki, która ma neutralne skutki dla klimatu;
- VI. Promowaniu wzrostu inkluzywnego, który angażuje wielu i wielu przynosi dobre owoce.

Poprzez Komitet Polityki Rozwoju Regionalnego (RDPC) Polska oraz pozostałe państwa członkowskie OECD zamawiają w Sekretariacie OECD potrzebne im opracowania i za nie płacą. Warto zatem, aby Raporty tego typu były w Polsce szeroko czytane, a opinie o nich, pozytywne, ale i uzasadnione, choć krytyczne trafiały do polskich reprezentantów w RDPC lub do SP RP przy OECD.

Więcej informacji: https://www.oecd-ilibrary.org/urban-rural-and-regional-development/regions-in-industrial-transition_c76ec2a1-en

OECD (2019), *Regions in Industrial Transition: Policies for People and Places*, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/c76ec2a1-en>

Polityka edukacyjna

Болитла едукација

Indywidualne konta szkoleniowe dla aktywnych zawodowo

Do tego, jak bardzo na dzisiejszym rynku pracy potrzebna jest elastyczność i gotowość do przekwalifikowania się lub podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych, aby sprostać potrzebom rynku pracy nie trzeba nikogo przekonywać.

Photo: @ OECD 2019; Cover © Shutterstock.com/MJgraphics

Autorzy raportu „Indywidualne konta szkoleniowe. Panaceum czy puszka Pandory?”¹ pochylają się na systemami kształcenia pracowników wypracowanych we Francji, Górnej Austrii, Kanadzie, USA, Toskanii, Szkocji oraz w Singapurze. Systemy te łączy jedna cecha: ich celem jest zgromadzenie odpowiedniej ilości godzin szkoleniowych lub środków pieniężnych na szkolenia przeznaczonych dla konkretnego pracownika. Różnią się natomiast pod wieloma względami. Najstarszy system, górnoaustrackie *Bildungskonto* został wprowadzony w 1994 r., natomiast jednymi z najnowszych i najbardziej odpowiadających wyzwaniom aktualnego rynku pracy są singapurskie *SkillsFuture Credit* (2016) oraz najpowszechniejsze i najbardziej zindywidualizowane francuskie *Compte professionnel de formation* (2015). Niektóre systemy obligują kandydatów na szkolenia do kontaktu z doradcami, inne nie. Różnią się one też sposobem finansowania (zwrot kosztów po odbytym szkoleniu, dofinansowanie konkretnego szkolenia, zakup materiałów, etc.), jego wielkością, zapewnieniem dochodu podczas szkolenia, opcją kumulowania różnych funduszy oraz populacją docelową (np. niektóre edycje *Bildungskonto* były skierowane do kobiet wracających do zawodu po urlopie macierzyńskim/wychowawczym, system toskański obejmował osoby szukające zatrudnienia, francuskie CPE jest dostępne bezwzględnie dla wszystkich zatrudnionych, w tym dla najemników agencji pracy tymczasowej czy dla prowadzących działalność gospodarczą).

Porównanie tych siedmiu kont pozwala badaczom OECD wyciągnąć następujące wnioski:

- 1) W większości przypadków z kont szkoleniowych korzystają głównie wysoko wykwalifikowani pracownicy, czyli ci, którzy i tak mają najmniej trudności w znalezieniu dobrze płatnego zajęcia. W związku z tym bardzo ważne jest to, żeby zapewnić odpowiednie kampanie informacyjne, doradztwo oraz prosty i przejrzysty system zarządzania kontem, który nie zniechęci użytkowników o najniższych kwalifikacjach. Nie powinno się również całkowicie informatyzować konta i zachować możliwość kontaktu osobistego z wykwalifikowanym doradcą.
- 2) Dofinansowanie powinno być dopasowane do założeń programu i kształcącego się; większość kont pozwala na przebieg krótkoterminowego szkolenia (ok. 22 tygodnie) w ciągu roku, co z jednej strony pozwala na stopniowe i ciągłe podnoszenie kwalifikacji a z drugiej uniemożliwia podjęcie systematycznego szkolenia rozłożonego w czasie.
- 3) Szkolenia proponowane w ramach systemu indywidualnych kont szkoleniowych muszą być certyfikowane, a firmy szkoleniowe poddawane systematycznej ocenie w celu zminimalizowania strat finansowych i społecznych (chodzi głównie o uniknięcie oszustw na wielką skalę jakie miały miejsce w np. Szkocji, gdzie wiele osób zostało wpisanych na listy firm szkoleniowych bez ich wiedzy i zgody, lub też, w Singapurze, gdzie zagrożono pracownikom upływem daty ważności vouchera szkoleniowego, który jest... dożywotni).

Źródło: <http://oecdeducationtoday.blogspot.com/2019/03/istp-2019-education-ministers-union-leaders-teaching-learning.html>

https://www.oecd-ilibrary.org/employment/individual-learning-schemes_203b21a8-en

OECD (2019), *Individual Learning Accounts: Panacea or Pandora's Box?*, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/203b21a8-en>

K.R.

¹ *Individual Learning Accounts. Panacea or Pandora's Box ?*, OECD, 2019.

Polityka społeczna

W trosce o najmłodszych

19 listopada 2019 r. – w przededniu 30. rocznicy uchwalenia Konwencji o Prawach Dziecka przez Zgromadzenie Ogólne ONZ, której inicjatorem była Polska – Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) wydała raport pt. *Changing the Odds for Vulnerable Children: Building Opportunities and Resilience*.

Photo: @ OECD 2019; Cover © Oleksiy Rezin/Shutterstock.com

Przez ostatnie 30 lat, rosnące nierówności wśród państw członkowskich OECD miały znaczący wpływ na pogorszenie sytuacji życiowej szczególnie wrażliwych grup społecznych, zwłaszcza dzieci. Inwestowanie w dobrobyt szczególnie wrażliwych dzieci jest według OECD fundamentem inkluzywnego wzrostu, zgodnie z *OECD Framework for Policy Action on Inclusive Growth to invest in people and places that have been left behind*.

Box 1.1. Opportunities for All: A Framework for Policy Action on Inclusive Growth

In 2018, the OECD Inclusive Growth Initiative launched the Framework for Policy Action on Inclusive Growth to help countries sustain and ensure a more equitable distribution of the benefits from economic growth. The Framework is supported by a dashboard of indicators and consolidates key OECD policy recommendations into three areas for action:

1. Invest in people and places that have been left behind through (i) targeted quality childcare, early education and life-long acquisition of skills; (ii) effective access to quality health care, justice, housing and infrastructures; and (iii) optimal natural resource management for sustainable growth.
2. Support business dynamism and inclusive labour markets through (i) broad-based innovation and technology diffusion; (ii) strong competition and vibrant entrepreneurship; (iii) access to good quality jobs, especially for women and under-represented groups; and (iv) enhanced resilience and adaptation to the future of work.
3. Build efficient and responsive governments through (i) aligned policy packages across the whole of government; (ii) integration of distributional aspects upfront in the design of policy; and (iii) assessing policies for their impact on inclusiveness and growth.

Source: (OECD, 2018^[1]) *Opportunities for All: A Framework for Policy Action on Inclusive Growth*.

Według autorów raportu, pomimo tego, że termin „bezbronności dzieci” (*child vulnerability*) jest często wymieniany w literaturze nt. rozwoju oraz praw dziecka, nie jest on w wystarczający sposób zdefiniowany ani przeanalizowany. Bezbronność dzieci jest wynikiem interakcji wielu czynników indywidualnych i środowiskowych, które nasilają się z upływem czasu. Rodzaj i stopień tej bezbronności charakteryzuje się zmiennością, ponieważ czynniki te same ulegają zmianom. Na przykład, wiek dziecka wyznacza jego potrzeby, równocześnie wystawiając je na potencjalne nowe ryzyka. Niemowlęta, które są całkowicie zależne od swoich opiekunów, są szczególnie wyczułone na problemy zdrowotne i niedostatek materialny swoich rodziców. Z powodu szybkiego tempa rozwoju mózgu we wczesnym okresie życia, dzieci poniżej 3 roku życia są szczególnie narażone na konsekwencje stresu i problemów finansowych, z którymi borykają się ich rodziny. Wczesna opieka i edukacja (*early childcare and education – ECEC*), jak również czas spędzany poza rodziną mogą mieć pozytywny wpływ na małe dzieci. Niezależność starszych nastolatków czyni ich bardziej podatnymi zarówno na szanse, jak i ryzyka środowiskowe, sprawiając tym samym, że czynniki takie jak obecność

wspierających dorosłych, jakość kształcenia oraz możliwości, jakie oferują lokalne gospodarki w znaczącym stopniu przekładają się na dobrobyt dzieci.

Wśród czynników mających wpływ na bezbronność dzieci, autorzy raportu wymieniają:

1. Czynniki indywidualne – wypływają ze zdolności kognitywnych, emocjonalnych i fizycznych, jak również okoliczności osobistych, takich jak wiek, niepełnosprawność, usposobienie lub problemy ze zdrowiem psychicznym;
2. Czynniki środowiskowe – występują zarówno w rodzinie, jak i w środowisku dziecka. Do czynników rodzinnych zalicza się: ubóstwo i niedostatek materialny, stan zdrowia rodziców, wykształcenie rodziców, stres w rodzinie i narażenie na przemoc ze strony bliskiego partnera. Czynniki środowiskowe związane są ze szkołą i społecznością, w której przebywa dziecko.

Eksperti OECD zalecają rządzącym, aby tworząc strategie dobrobytu dzieci w sposób priorytetowy traktowali dzieci należące do grup szczególnie wrażliwych. W raporcie wymieniono 6 głównych obszarów polityki poprzez które należy promować dobrobyt dzieci:

1. Wspieranie rodziców, w tym tworzenie możliwości zdobycia umiejętności wychowawczych, wiedzy i środków poprzez specjalnie przygotowane programy i wizyty specjalistów;
2. Wzmacnianie umiejętności emocjonalnych i społecznych dziecka poprzez zwiększenie roli placówek edukacyjnych w kształtowaniu dobrobytu emocjonalnego i społecznego dziecka, jak również umożliwianie najbardziej bezbronnym dzieciom spędzania czasu ze wspierającymi dorosłymi podczas zajęć mentorskich, sportowych i kulturalnych;
3. Wzmacnianie ochrony dzieci poprzez większe ukierunkowanie odpowiadających za nią instytucji na potrzeby dzieci, zwiększenie dostępności tych instytucji, jak również ulepszenie usług dla młodych ludzi, którzy opuszczają ośrodki opieki zastępczej;
4. Zwiększanie potencjału edukacyjnego dzieci poprzez ulepszenie jakości i dostępności wczesnej opieki i edukacji dla dzieci szczególnie bezbronnych oraz zmniejszanie nierówności w dziedzinie edukacji;
5. Poprawianie zdrowia dzieci poprzez tworzenie polityk w zakresie opieki prenatalnej dla szczególnie bezbronnych kobiet w ciąży, jak również zapewnianie dostępu do żywności;
6. Zmniejszanie ubóstwa i niedostatku materialnego poprzez zapewnianie, aby korzyści społeczne byłyby dostępne dla najuboższych rodzin, jak również usuwanie barier w dostępie do rynku pracy dla rodziców.

W dniu publikacji raportu Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju zorganizowała konferencję pt. *Building Resilience in Vulnerable Children*. Otwierając konferencję, Sekretarz Generalny OECD Angel Gurría podkreślił, że dzieci są najbardziej narażoną na skutki ubóstwa grupą społeczną – wśród państw członkowskich OECD, 1 na 7 dzieci wychowuje się w ubóstwie. Sekretarz Generalny zaapelował, aby polityki w większym stopniu uwzględniały potrzeby dzieci, przekonując, że pomoc najbardziej bezbronnym dzieciom jest nie tylko inwestycją w rodziny, które znajdują się w trudnej sytuacji życiowej, ale przede wszystkim inwestycją w bardziej odporne społeczeństwa i bardziej inkluzywne gospodarki.

Więcej informacji:

https://www.oecd-ilibrary.org/social-issues-migration-health/changing-the-odds-for-vulnerable-children_a2e8796c-en

OECD (2019), *Changing the Odds for Vulnerable Children: Building Opportunities and Resilience*, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/a2e8796c-en>

A.S.

Polityka zdrowotna

Health at a Glance 2019

W listopadzie br. Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) wydała publikację *Health at a Glance 2019*, w której zestawiono dane w zakresie 80 wskaźników dotyczących zdrowia obywateli i systemów opieki zdrowotnej w państwach członkowskich OECD, jak również państwach kandydujących i partnerskich.

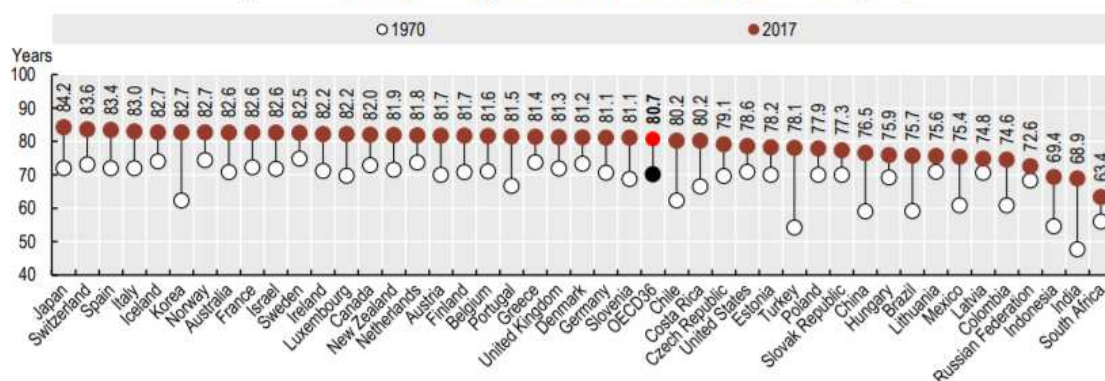
Photo: @ OECD 2019; Cover ©Cover © kudla/Shutterstock.com; Images - Health status: © Thitiporn taingpan/Shutterstock.com, Risk factors for health: © Radachynskyi Serhii/Shutterstock.com, Access to care: © onoky – Fotolia.com, Quality and outcomes of care: © YAKOBCHUK VIACHESLAV/Shutterstock.com, Health Expenditure: © Doubletree Studio/Shutterstock.com, Health Workforce: © Flamingo Images/Shutterstock.com, Health care activities: © NaruFoto/ Shutterstock.com, Pharmaceutical sector: © Fahroni/Shutterstock.com, Ageing and long-term care: ©Thinkstock/ iStockphoto.co

Analizie poddane zostały między innymi następujące wskaźniki: stan zdrowia, czynniki ryzyka, dostęp do opieki zdrowotnej, jakość opieki zdrowotnej, czy zasoby w jej zakresie.

Najważniejsze obserwacje autorów raportu:

1. Średnia długość życia przestała rosnąć; choroby przewlekłe oraz problemy ze zdrowiem psychicznym dotyczą coraz większej liczby osób;
2. Palenie, picie alkoholu i nadwaga pozostają przyczyną przedwczesnej śmierci i pogarszają jakość życia;
3. Utrzymują się bariery w dostępie do opieki zdrowotnej, zwłaszcza wśród najmniej zamożnych osób;
4. Poprawia się jakość opieki zdrowotnej pod względem bezpieczeństwa i efektywności, ale więcej uwagi wymagają rezultaty i doświadczenia pacjentów;
5. Kraje wydają dużo pieniędzy na zdrowie, ale nie zawsze inwestycje te są tak dobre, jak mogłyby być.

Figure 3.1. Life expectancy at birth, 1970 and 2017 (or nearest year)

Source: OECD Health Statistics 2019.

StatLink <https://doi.org/10.1787/888934014821>

Table 1.2. Dashboard on health status

	Life expectancy		Avoidable mortality		Chronic disease morbidity		Self-rated health	
	Years of life at birth		Deaths per 100 000 people (age-standardised)		Diabetes prevalence (% adults, age-standardised)		Population in poor health (% population aged 15+)	
OECD	80.7	⊙	208	⊙	6.4	⊙	8.7	⊙
Australia	82.6	⊙	145	☑	5.1	⊙	3.7	☑
Austria	81.7	⊙	175	⊙	6.4	⊙	8.1	⊙
Belgium	81.6	⊙	172	⊙	4.3	☑	8.6	⊙
Canada	82.0	⊙	176	⊙	7.4	⊙	3.2	☑
Chile	80.2	⊙	206	⊙	8.5	☒	6.6	⊙
Czech Republic	79.1	⊙	245	⊙	6.8	⊙	10.7	⊙
Denmark	81.2	⊙	184	⊙	6.4	⊙	7.5	⊙
Estonia	78.2	☒	297	☒	4.0	☑	14.6	☒
Finland	81.7	⊙	184	⊙	5.8	⊙	5.7	⊙
France	82.6	⊙	154	☑	4.8	⊙	8.3	⊙
Germany	81.1	⊙	186	⊙	8.3	☒	8.4	⊙
Greece	81.4	⊙	187	⊙	4.6	☑	10.4	⊙
Hungary	75.9	☒	388	☒	7.6	⊙	11.9	⊙
Iceland	82.7	⊙	140	☑	5.3	⊙	6.4	⊙
Ireland	82.2	⊙	172	⊙	3.3	☑	3.4	☑
Israel	82.6	⊙	134	☑	6.7	⊙	10.9	⊙
Italy	83.0	⊙	143	☑	4.8	⊙	5.8	⊙
Japan	84.2	☑	138	☑	5.7	⊙	14.1	☒
Korea	82.7	⊙	159	⊙	6.8	⊙	17.0	☒
Latvia	74.8	☒	426	☒	4.9	⊙	15.5	☒
Lithuania	75.6	☒	385	☒	3.7	☑	16.4	☒
Luxembourg	82.2	⊙	152	☑	4.4	☑	9.3	⊙
Mexico	75.4	☒	367	☒	13.1	☒	–	–
Netherlands	81.8	⊙	153	☑	5.3	⊙	4.6	☑
New Zealand	81.9	⊙	178	⊙	8.1	⊙	2.3	☑
Norway	82.7	⊙	145	☑	5.3	⊙	7.2	⊙
Poland	77.9	☒	268	☒	5.9	⊙	13.6	☒
Portugal	81.5	⊙	180	⊙	9.9	☒	15.3	☒
Slovak Republic	77.3	☒	323	☒	7.3	⊙	11.3	⊙
Slovenia	81.1	⊙	210	⊙	7.3	⊙	9.7	⊙
Spain	83.4	☑	146	☑	7.2	⊙	6.6	⊙
Sweden	82.5	⊙	144	☑	4.8	⊙	5.7	⊙
Switzerland	83.6	☑	125	☑	5.6	⊙	4.1	☑
Turkey	78.1	☒	257	⊙	12.1	☒	9.4	⊙
United Kingdom	81.3	⊙	189	⊙	4.3	☑	7.1	⊙
United States	78.6	⊙	262	☒	10.8	☒	2.6	☑

Note: ☑ Better than OECD average; ⊙ Close to OECD average; ☒ Worse than OECD average. Hungary, Latvia and Lithuania excluded from the standard deviation calculation for avoidable mortality, while Mexico and Turkey excluded from diabetes prevalence.

Źródło: Health at a Glance 2019, OECD

Japonia, Hiszpania, Szwajcaria i Holandia zajmują czołowe miejsca pod względem wskaźników zdrowia. Węgry, Łotwa, Meksyk, Polska i Słowacja plasują się poniżej średniej OECD. Japonia, Szwajcaria i Hiszpania znajdują się na czele grupy 26 państw OECD, w których długość życia przekracza 80 lat. Najniższe wskaźniki śmiertelności, której można zapobiec zanotowano w Szwajcarii, Islandii, Japonii, Szwecji oraz Norwegii. W państwach tych mniej niż 300 na 100 000 osób zmarło przedwcześnie. Łotwa, Litwa i Węgry zanotowały z kolei najwyższe wskaźniki śmiertelności, z ponad 800 przypadkami przedwczesnej śmierci na 100 000 osób. Cukrzyca najczęściej występuje w Meksyku, Turcji i Stanach Zjednoczonych, gdzie ponad 10% osób dorosłych zmagają się z tą chorobą. Średnio w krajach OECD 9% dorosłych uważa, że stan ich zdrowia jest zły. We wszystkich krajach OECD osoby o niższych dochodach uważają się za mniej zdrowe w porównaniu z osobami o wyższych dochodach.

Więcej informacji:

https://www.oecd-ilibrary.org/social-issues-migration-health/health-at-a-glance-2019_4dd50c09-en

OECD (2019), *Health at a Glance 2019: OECD Indicators*, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/4dd50c09-en>

A.S.

Polityka innowacyjna

Wsparcie innowacji w przedsiębiorstwach

Najnowsza publikacja *Innovation support in the enterprise sector* z serii *OECD Science, Technology and Industry Policy Papers* przedstawia podstawowe założenia w zakresie publicznego wspierania działań innowacyjnych w przemyśle i w sektorze MŚP w krajach OECD. Opracowanie zawiera zestaw czynników służących wzmocnieniu działalności badawczo-rozwojowej i innowacji w odpowiedzi na zmieniające się potrzeby, napędzane nowymi trendami technologicznymi.

Photo: © OECD (2019)

Publikacja dostarcza dwanaście studiów przypadków dot. wybranych inicjatyw w następujących obszarach: wsparcie dla innowacyjnych przedsiębiorstw, w tym klastrów innowacyjnych i parków technologicznych, rozwój strategicznych sektorów przemysłowych, w szczególności dla sektora produkcyjnego oraz nowe metody produkcji (Przemysł 4.0). Wśród wymienionych inicjatyw pojawiają się następujące metody działania:

- Ocena i monitorowanie jako integralna część wielu inicjatyw wspierających
- Stabilność i przewidywalność wsparcia publicznego
- Ukierunkowanie wsparcia na konkretne potrzeby przedsiębiorstw (inicjatywy związane ze start-upami koncentrują się na ich konkretnych potrzebach i uwzględniają cały cykl finansowania; dostęp do specjalistycznej wiedzy technicznej i infrastruktury badawczej)
- Wspieranie innowacyjnych MŚP poprzez zamówienia publiczne
- Współpraca przemysłu z nauką (wspólne Inicjatywy wspierające badania między przedsiębiorstwami i instytutami badawczymi)
- Rozwijanie regionalnych klastrów (budowanie partnerstw publiczno-prywatnych obejmujących kooperacyjne konsorcja badawcze między środowiskiem akademickim a przemysłem)
- Łączenie wiedzy specjalistycznej i potencjału różnych rodzajów przedsiębiorstw (powiązanie wiedzy specjalistycznej i możliwości dużych międzynarodowych przedsiębiorstw z kreatywnością MŚP i firm typu start-up)
- Rozwój umiejętności i kompetencji (nowe inicjatywy wspierające transformację kładą nacisk zarówno na badania i rozwój (w zakresie nowych technologii i procesów produkcyjnych), jak i na uzupełniający rozwój umiejętności i kompetencji siły roboczej)
- Angażowanie interesariuszy za pośrednictwem platform i sieci (zaangażowanie podmiotów publicznych i prywatnych w obliczu wyzwań)
- Dyfuzja nowych technologii (instytucje rozpowszechniające nowe technologie odgrywają kluczową rolę w przejściu na nowe metody produkcji istotne dla Przemysłu 4.0.)

W krajach OECD obserwuje się tendencję do wzmocnienia międzynarodowej konkurencyjności poprzez różnorodne inicjatywy wspierające innowacje biznesowe. W szczególności dotyczy to modernizacji technologicznej istniejących gałęzi przemysłu i rozwoju sektorów strategicznych.

Więcej informacji: https://www.oecd-ilibrary.org/science-and-technology/innovation-support-in-the-enterprise-sector_4ffb2cbc-en

E.M.

Polityki publiczne

Government at a Glance

Photo: © OECD 2019; Illustration Cover © Jeffrey Fisher

Government at a Glance zawiera, publikowane co 2 lata, zestawienie kluczowych wskaźników wydajności sektora publicznego, a także analizę działań rządów i zachodzących w tym zakresie zmian we wszystkich krajach OECD. Edycja 2019 koncentruje się na postępach poczynionych w osiągnięciu zorientowanego na ludzi podejścia w zakresie kształtowania polityki i świadczenia usług. Podejście to uwzględnia oczekiwania obywateli dotyczące tworzenia otwartego i zaangażowanego sektora publicznego oraz poprawy skuteczności działań publicznych.

Tegoroczne wydanie stanowi przegląd praktyk zarządzania publicznego w odniesieniu do procedur budżetowych, zasobów ludzkich, zamówień publicznych oraz otwartego i cyfrowego zarządzania. Dane wejściowe raportu obejmują finanse publiczne i zatrudnienie, natomiast dane wynikowe wskaźniki dotyczące zaufania do rządu, skuteczności politycznej oraz roli rządu w zmniejszaniu nierówności dochodów. Ponadto raport zawiera dane odnoszące się do edukacji, zdrowia i sprawiedliwości, uzupełnione o mierniki postrzegania tych usług przez obywateli (m.in. w zakresie dostępności, reaktywności i jakości tych usług).

Kluczowe ustalenia:

W raporcie wskazano, że utrzymujące się wysokie poziomy zadłużenia zmniejszają zdolność rządów do reagowania na wstrząsy gospodarcze. Dług publiczny brutto w krajach OECD wynosił średnio 110% PKB. Średni poziom długu publicznego brutto wzrósł o 37,3 p.p. w latach 2007 - 2017. Wzrost ten tłumaczy się spowolnieniem gospodarczym, ekspansywną i antycykliczną polityką fiskalną, a także operacjami ratunkowymi instytucji finansowych, które dominowały w wielu krajach do 2010 r. Z drugiej strony w 2017 r. Estonia (13%) i Chile (29,6%) zgłosiły najniższe poziomy zadłużenia. Od 2009 r. średni deficyt budżetowy w dalszym ciągu ulega poprawie, osiągając 2,2% PKB w 2017 r., choć wciąż jest poniżej poziomu 1,7% z 2007 r. Ogólne wydatki publiczne wzrosły nieznacznie z 39% w 2007 r. do 40% PKB w 2017 r. Sektory instytucji rządowych i samorządowych wykazały wzrost wydatków na ochronę socjalną i zdrowie. Za główny powód wzrostu podaje się starzenie się społeczeństwa. W 2017 r. tego typu wydatki stanowiły średnio ponad 21 % PKB. Inwestycje publiczne wyniosły średnio 3,1% PKB w 2017 r., w porównaniu z 3,6% w 2007 r., przy czym Estonia i Norwegia zainwestowały największy udział w PKB (oba kraje na poziomie 5,3%), a Izrael najmniejszy (1,4%).

Od 2007 r., we wszystkich krajach OECD, zatrudnienie w sektorze instytucji rządowych i samorządowych pozostaje niezmiennione i stanowi około 18% całkowitego zatrudnienia. Jednakże nie wszyscy pracownicy publiczni są traktowani jednakowo. Nadal utrzymują się różnice między płciami – w 2019 r. mężczyźni stanowią ponad dwie trzecie sędziów sądów wyższego szczebla, zajmują więcej stanowisk w niższych/pojedynczych izbach parlamentów i stanowiska ministerialne.

Coraz więcej krajów OECD stosuje praktyki budżetowe i zakupowe, które mają na celu promowanie określonych celów społecznych i środowiskowych. Od 2018 r. wszystkie kraje OECD wdrożyły zielone strategie zamówień publicznych (które stanowiły średnio 11,8% PKB w 2017 r.), a 17 krajów uwzględniło w budżecie równouprawnienie płci.

W komunikacji z obywatelami odnotowano również postępy w zakresie udostępniania danych przez organy publiczne w otwartych, bezpłatnych i dostępnych formatach. Ponadto coraz częściej kraje OECD biorą pod uwagę opinię obywateli w sprawowaniu władzy publicznej. Konsultacje z zainteresowanymi stronami w sprawie projektów ustaw i rozporządzeń są obecnie standardową praktyką. Zwykle jednak odbywają się na późnym etapie procesu, a interesariuszom rzadko udziela się informacji zwrotnych na temat wpływu ich komentarzy.

Nieznacznie zwiększyło się zadowolenie ze zdrowia i edukacji oraz zaufanie do systemu sądowego. Mimo to dostęp, szybkość reakcji i jakość usług poprawiają się. W 2018 r. 70% obywateli OECD było zadowolonych z dostępności opieki zdrowotnej (tak samo jak w 2007 r.), 66% było zadowolonych z edukacji i szkół (wzrost o 2 p.p. w porównaniu z 2007 r.), a 56% miało zaufanie do systemu sądowego (wzrost o 4 p.p. od 2007 r.).

Przyjmując podejście zorientowane na ludzi w zakresie kształtowania polityki i świadczenia usług, rządy mogą odbudować zaufanie do administracji publicznej, poprawić skuteczność działań publicznych i lepiej reagować na globalne i wewnętrzne wyzwania, przed którymi stoją kraje OECD. Podejście to ma coraz większe przełożenie na wzrost zaufania obywateli. Z raportu wynika, że zaufanie obywateli do ich rządu, które pogorszyło się od 2007 r., wzrosło z 37 % w 2013 r. do 45% w 2018 r. Poprawa nastąpiła w 16 krajach, takich jak Niemcy, Japonia, Korea, Polska i Szwajcaria. W 2016 r. średnio tylko 37% osób w krajach OECD czuło, że ma wpływ na działania rządu, przy czym poziomy zaufania wahały się od powyżej 70% w Szwajcarii i Luksemburgu do 20% lub mniej we Włoszech i na Słowenii.

Polska zwiększyła - o 24 p.p. - zaufanie obywateli do rządu w latach 2007 - 2018. Zaufanie wzrosło z 19% w 2007 r. do 43% w 2018 r. - nieco poniżej średniej OECD wynoszącej 45%.

Więcej informacji:

https://www.oecd-ilibrary.org/governance/government-at-a-glance_22214399

OECD (2019), Government at a Glance 2019, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/8ccf5c38-en>

Polityka społeczna

Przyszłość rynku pracy

Jednym z ważniejszych tematów podejmowanych w OECD jest przyszłość na rynku pracy. Dyskutuje się o nieustępującym procesie automatyzacji i stopniowym zastępowaniu ludzi na ich stanowiskach pracy przez roboty. Nowe otoczenie wymaga działań na rzecz wykorzystania transformacji cyfrowej dla rozwoju i dobrobytu społeczeństw. Szykują się zmiany w sferze systemów nauczania, uzyskiwania umiejętności oraz w zakresie zapewnienia dostępu do zmieniającego się rynku pracy.

Photo: <https://soundcloud.com/oecd/robojobs-matthew-taylor-on-the-future-of-work>

Według OECD 14% miejsc pracy w krajach OECD jest wysoce zautomatyzowanych, a kolejne 32% może zmienić się w sposób ich wykonywania. Dalsza automatyzacja gospodarki z jednej strony wywołuje obawę o wzrost bezrobocia, a z drugiej strony stwarza perspektywę nowych miejsc pracy. Nowe technologie mogą również stanowić odpowiedź na zmiany demograficzne takie jak starzejące się społeczeństwo czy migracje. Przyjmuje się, że automatyzacja to zagrożenie dla miejsc pracy niewymagających wysokich kwalifikacji. Tak naprawdę jednak nie wiadomo jakie zawody zostaną przejęte, poza tymi których przejęcie już nastąpiło. Zadania nie znikną, aktywność nie zniknie, ale zmieni się rola komponentu ludzkiego.

W OECD podcasts z serii Technofile, pt „Robojobs: the future of work”, Matthew Taylor omawia kilka pomysłów na to, jak zmieni się ogólny krajobraz zatrudnienia. Matthew Taylor jest dyrektorem naczelnym Royal Society for the Encouragement of Arts, Manufactures and Commerce (RSA). Jego przegląd na temat nowoczesnego zatrudnienia w 2017 r. „Dobra robota” został zamówiony przez premiera Wielkiej Brytanii.

Matthew Taylor wskazuje, że do oceny przyszłego rynku pracy kluczowa jest zdolność dostosowania się rynku do zmian, poprzez tworzenie nowych modeli biznesowych. Zazwyczaj po pewnym czasie od wprowadzenia automatyzacji do sektora przedsiębiorcy są zmuszeni poszukiwać nowych sposobów generowania wartości, a te inne sposoby generowania wartości najczęściej niosą za sobą tworzenie nowych miejsc pracy. M. Taylor jako przykład podał sektor handlu detalicznego, w którym z powodu automatyzacji kas wiele miejsc pracy została utraconych. W rzeczywistości jednak, z uwagi na zmianę modelu biznesowego, w sektorze powstało więcej stanowisk. W szczególności dotyczy to rozwoju e-commerce, wzrostu liczby zakupów przez Internet i związanej z tym dostawy produktów do domu.

Ponadto Matthew Taylor wskazuje, że odpowiedzią na niepewność dotyczącą kierunków zmian na rynku pracy jest podnoszenie umiejętności, przy czym nowe otoczenie wymaga:

- spersonalizowanej oferty edukacyjnej. Trendy pokazują, że podejście do nauki powinno być bardziej zindywidualizowane, abyśmy mogli się uczyć w jaki sposób chcemy i kiedy chcemy.
- Zachęcenia pracodawców do szukania sposobów zapewnienia pracownikom rozwoju wewnątrz organizacji.
- Rozpoznania umiejętności „przenośnych” do wykorzystania na różnych stanowiskach.

W dłuższej perspektywie powinna zająć zmiana kulturalna, poprzez promowanie trendu uczenia się przez całe życie. Jednym z rozwiązań jest zmierzanie w kierunku międzynarodowego uznawania ram umiejętności. Do tego ważne jest wyodrębnienie kompetencji, które można wykazać. W pewnym sensie zwiększony zostanie nacisk na konkretne umiejętności i osiągnięcia wymagane przez rynek pracy, niezależnie od posiadanego stopnia naukowego.

W odniesieniu do kwestii finansowania nowej infrastruktury obywatelskiej, Matthew Tylor wskazuje, że w interesie gospodarczym państwa jest rozwój obywateli i wspieranie przyszłej siły roboczej. Jednak uważa, że rola państwa powinna sprowadzać jedynie do inwestowania w obszary niedoborów umiejętności, w szczególności w ludzi na najniższym poziomie na rynku pracy. Poza tymi obszarami, finansowanie uzyskiwania umiejętności nie musi należeć do państwa. Internet dostarcza coraz szerszą ofertę uczenia się zarówno w sposób indywidualny, jak i kolektywny.

Badanie umiejętności dorosłych to jeden z produktów OECD na rzecz międzynarodowej oceny kompetencji dorosłych (PIAAC). Raport Skills matter: Additional Results from the Survey of Adult Skills, opublikowany 15 listopada 2019, bada biegłość w zakresie trzech umiejętności przetwarzania informacji: umiejętności czytania, liczenia i rozwiązywania problemów środowisku bogatym w technologię. Według Raportu nisko wykwalifikowani dorośli stanowią znaczną część populacji we wszystkich uczestniczących w badaniu krajach. Średnio we wszystkich krajach OECD biorących udział w badaniu blisko jedna piąta dorosłych osiąga poziom 1 lub mniej w zakresie umiejętności czytania i liczenia. Około jedna czwarta dorosłych we wszystkich krajach uczestniczących nie ma lub ma ograniczone doświadczenie z komputerami lub nie ma pewności co do ich zdolności do korzystania z komputerów. Ponadto prawie co druga osoba dorosła jest biegła na poziomie 1 lub niższym w zakresie rozwiązywania problemów w środowiskach bogatych w technologię. Dorośli na tym poziomie mogą korzystać tylko ze znanych aplikacji.

Wobec powyższego wskazuje się na potrzebę zmiany systemu edukacji i stworzenia programów, które pomogą ludziom przełożyć tę wiedzę na umiejętności zwiększające ich dopasowanie do potrzeb branż. Natomiast historia zmian technologicznych na rynku pracy pokazuje, że prawdopodobnie powstanie drugie tyle stanowisk pracy, jednak trudno przewidzieć jakie dokładnie.

Więcej informacji:

Robojobs: Matthew Taylor on the future of work:

<https://soundcloud.com/oecd/robojobs-matthew-taylor-on-the-future-of-work>

Skills matter:

https://www.oecd-ilibrary.org/education/skills-matter_1f029d8f-en

Co czyta Francja?

CO CZYTA FRANCJA?

Co z tą hegemonią ?

W pracy « Hegemonia kontestowana » francuski znawca historii świata i polityki międzynarodowej Bertrand Badie podjął próbę pokazania historycznych form domniemanej hegemonii: od czasów starożytnych Greków (co najmniej 450 lat przed Chrystusem) do współczesności.

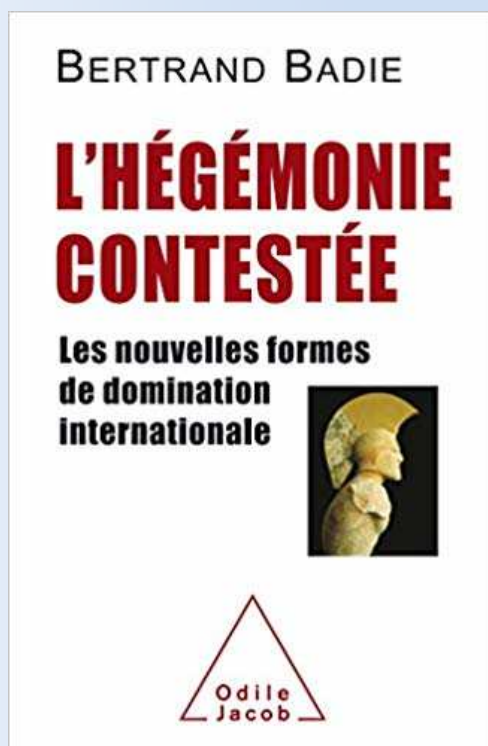

Photo: © Odile Jacob; www.odilejacob.fr

Badie pokazuje, że każda próba hegemonii napotyka swoją kontestację. Jego zdaniem obecna faza globalizacji, którą nazywa „globalizacja – akt II” także zrodziła swoją kontestację. Badie zauważa, że „Globalizacja prowadzi do wzrostu świadomości i warunków dla mobilizacji”. Pierwszy akt globalizacji był konstrukcją naiwną, zmieciona została kwestia socjalna, która dominowała politykę wewnętrzną państw Europy. Współcześnie kryzys instytucji pośredniczących: od związków zawodowych do partii politycznych prowadzi do delegitymizacji polityki. Pojawia się jednak inny rodzaj reakcji, którą organizują ruchy społeczne łącząc społeczeństwa ponad i poza sferą polityki. Więzy te są jednak szarpane i niestabilne.

Globalizacja wizualna umożliwiona przez rozwój telekomunikacji (400 milionów mieszkańców Afryki posiada telefon komórkowy) rodzi niemożliwe do spełnienia aspiracje. W wielu państwach świata frustracja rodzi kontestację.

Paroksyzmy protestów zderzają się z silną globalną współzależnością, która sprawia, że szkodząc innym szkodzimy sobie. Hegemonia, jest według Badie, fantomem zaciężającym myślenie i strategię – ze szkodą dla globalnych dóbr wspólnych.

Więcej: Bertrand Badie, *L'Hégémonie contestée. Les nouvelles formes de domination internationale*, Wydawnictwo Odile Jacob, rok wydania : październik 2019, stron 227, cena 22,9 euro.

A.A.S.

Co czyta Francja?
CO CZYTA FRANCJA?

Jakie książki piszą francuscy politycy? Republika miast i miasteczek

Podobno 2 miliony Francuzów pisze pamiętniki marząc, że wyłoni się z nich dzieło literackie. Co roku jesienią na rynku wydawniczym pojawia się około 200 nowych powieści, o esejach i innych formach literackich nie wspominając.

Photo: © Editeur Albin Michel

Książki piszą (albo przynajmniej podpisują) byli, obecni lub przyszli politycy. Tradycja to dawna. W niedawnej przeszłości książki publikował Francois Mitterand, a wcześniej oczywiście Charles de Gaulle (polski czytelnik powinien żałować, że w przekładzie na język polski nie istnieje praca de Gaulle z 1932 roku zatytułowana „Le Fil de l'épee » (Ostrze szpady), w której przedstawia on swoje rozumienie historii, wojen oraz cech dobrego dowódcy jeszcze nie wiedząc, że będzie poddany wielkiej historycznej próbie przewodzenia Francji.

Współcześnie wielu były i obecnych polityków publikuje swoje prace. W końcu czerwca ukazały się wspomnienia Nicola Sarkozy zatytułowane „Passions” (Namiętności), na literackie ambicje ojca odpowiedział syn Louis Sarkozy i jego matka Cecilia Attias (dawniej Sarkozy) publikacją listów zatytułowaną „Une envie de desaccord(s)” (Ochota na sprzeczki). Już po ustąpieniu z urzędu w 2017 roku dwie książki opublikował były prezydent Francois Hollande: „Les leçons du pouvoir” (Nauki rządzenia) z 2018 roku oraz Repondre à la crise démocratique (Jaka odpowiedź na kryzys demokracji) z 2019 roku. We Francji nie sposób być politykiem lub osobą publiczną i książek nie pisać – po prostu wstyd!

Książki są nie tylko dobrym sposobem przedstawienia własnych poglądów, ale także uzyskania czy przywrócenia publicznej widoczności. Od kilku tygodnia trwa medialny tour Francois Baroin – byłego ministra, senatora, od 1995 roku nieprzerwanie mera miasta Troyes, a od kilku lat przewodniczącego stowarzyszenia merów Francji.

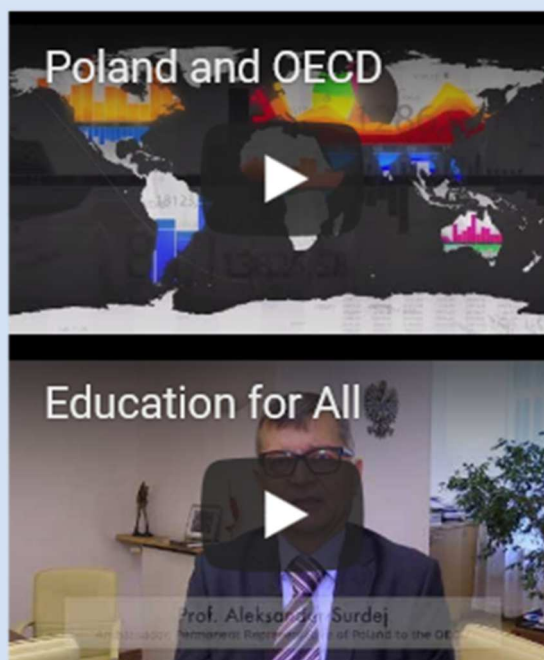
Francois Baroin, wprowadzony do francuskiej wielkiej polityki przez zmarłego niedawno Jacquesa Chiraca, jest cichym faworytem republikańskiej centroprawicy do startu w wyborach prezydenckich w 2022 roku i, gdyby Francuzom nie podobało się powtórzenie drugiej tury wyborów z 2017 roku, osobą nie bez szans na danie Francji mniej uwierającej zmiany.

Baroin, na wzór Chiraca, jest piewcą wielkości Francji czerpanej z siły lokalnych tożsamości. Pisze on: „Zależnie od miejsca gdzie się mieszka Republika we Francji jawi się często bardziej jako wspomnienie niż jako projekt” (s. 199). Odbudowana spójności Francji to właśnie przywracania wiary w republikański projekt, który duszony jest przez komunitaryzm lub paryski kosmopolityzm.

Baroin odpowiada na niepokój o spójność i integralność Francji nawiązując do związanych z miastami i miasteczkami postaci, które stworzyły Francji oraz do miejsc i przyrody, które tworzą bogactwo tego kraju.

Czy historia da Francois Baroin szansę, aby podjąć próbę cerowania i spinania terytoriów Republiki, przekonamy się najpóźniej w 2022 roku.

SP RP OECD w mediach
26 KB OECD w mediach
Filmy edukacyjne SP RP przy OECD

Wszystkie filmy dostępne są pod następującymi adresami na kanale YT PolandMFA:

„Polska i OECD”/ „Poland and OECD”

<https://www.youtube.com/watch?v=IOUCt7EfIPQ>

<https://www.youtube.com/watch?v=x9b35tMeAv8>

„Edukacja dla wszystkich”/„Education for All”

https://www.youtube.com/watch?v=TJwiz_b691c

https://www.youtube.com/watch?v=_d_dfaPgPJE

„Polska, podatki, OECD”

<https://www.youtube.com/watch?v=S1MGfIL5wVU&t=5s>

Warto wiedzieć ... Warto wiedzieć ... Zasoby informacyjne OECD

Statystyczna baza danych OECD

Na podanej stronie dostępny jest katalog baz danych OECD oraz dane statystyczne uszeregowane wg tematyki, które można wykorzystywać również do porównywania poszczególnych rezultatów:

<https://data.oecd.org/home/>

Katalog publikacji OECD w 2017 roku

W publikacjach OECD znajdują się analizy i dane porównawcze wykorzystywane do ustalenia przyszłych trendów i międzynarodowych standardów dotyczących m. in. zagadnień mających bezpośredni wpływ na życie ludzi. Zawarte w publikacjach informacje dotyczą następujących zakresów tematycznych: Ekonomia, Rolnictwo, Pomoc rozwojowa, Edukacja, Zatrudnienie, Energia, Finanse i Inwestycje, Zarządzanie publiczne, Przemysł i Usługi, Energia nuklearna, Nauka i Technologia, Kwestie społeczne, zdrowotne i migracyjne, Podatki, Handel, Transport, Rozwój regionalny. Wykaz publikacji w 2017 r. znajduje się na stronie:

https://issuu.com/oecd.publishing/docs/cata_key_2017_maj_web?e=3055080/43182506

Księgarnia internetowa OECD

Księgarnia internetowa OECD oferuje szeroki dostęp do informacji o publikacjach OECD, Międzynarodowej Agencji Energii (IEA), Centrum Rozwoju OECD, Międzynarodowego Forum Transportu (ITF), Centrum Badań Naukowych i Innowacji (CERI). Księgarnia umożliwia również dostęp do katalogu publikacji i periodyków oraz baz danych OECD pod następującym adresem:

www.oecd.org/bookshop

E-newsletter OECD

Biuletyn OECD w wersji elektronicznej zatytułowany *What's New @ OECD* wydawany jest raz w miesiącu. Poprzednie wydania dostępne są pod adresem:

<http://www.oecd.org/about/publishing/whatsnew.htm>

Aby otrzymywać Biuletyn drogą elektroniczną konieczna jest rejestracja dostępna pod adresem:

www.oecd.org/about/publishing/oecddirect.htm

OECD Observer

OECD Observer jest kwartalnikiem, który przedstawia w zwięzły i miarodajny sposób analizy kluczowych światowych problemów gospodarczych i społecznych. Na łamach *OECD Observer* znajdują się artykuły ekspertów OECD i innych gości podsumowujące najnowsze ustalenia w dziedzinie gospodarki światowej. Każde wydanie zawiera artykuły pogrupowane tematycznie, wykazy nowych publikacji i recenzje książek. W pakiecie *OECD Observer* znajduje się również roczne wydanie *OECD Yearbook*, zawierające informacje, w których położony jest nacisk na aktualne wyzwania oraz rozwiązania globalnych problemów gospodarczych, społecznych i środowiskowych. *OECD Observer* dostępny jest pod adresem:

<http://oecdobserver.org/>

Warto wiedzieć ... Warto wiedzieć ... OECD Blogs

OECD prowadzi blogi w kluczowych kwestiach, które dzisiaj mogą interesować społeczeństwo. Na ich stronach znajdują się komentarze pracowników OECD i blogi ekspertów mówiące o tematyce tak różnorodnej jak bezrobocie, emerytury, poprawa edukacji i mierniki postępów w społeczeństwie. OECD zachęca do czynnego brania udziału w tego typu dyskusjach.

Insights

Seria opracowań *OECD Insights* wyjaśnia w zrozumiały sposób ważne kwestie stojące przed społeczeństwem. Blog *Insights* nakreśla pierwsze spojrzenie i jest kontynuacją tych rozważań.

<http://oecdinsights.org/>

Education Today

Blog *OECD Educationtoday*, który omawia istniejące i pojawiające się kwestie dotyczące edukacji, w tym wyniki międzynarodowych rezultatów studentów (PISA), umiejętności XXI wieku, rozwoju szkolnictwa wyższego i nauki.

<http://oecdeducationtoday.blogspot.com/>

Ecoscope

Blog *OECD Ecoscope* omawia całą serię zagadnień, które znajdują się w centrum zainteresowania OECD, m.in. makroekonomicznych, strukturalnych i pomiaru dobrobytu.

<https://oecd ecoscope.wordpress.com/>

Development Matters

Blog *OECD Development Matters* stanowi platformę do otwartych i świadomych dyskusji na temat możliwości rozwoju i wyzwań stojących w tym temacie.

<https://oecd-development-matters.org/>

ProgBlog

ProgBlog pochodzi z Globalnego Projektu mierzenia postępu społeczeństw (*Global Project for Measuring the Progress of Societies and the Wikiprogress*).

<http://theblogprogress.blogspot.com/>

Skills and Work

Blog *OECD Skills and Work* dotyczący kwestii umiejętności i pracy to platforma OECD, która ma na celu dzielenie się analizą dotyczącą umiejętności pracowników, umiejętności korzystania z pracy oraz sposobu oceny i reagowania na zmieniające się potrzeby w zakresie umiejętności.

<https://oecdskillsandwork.wordpress.com/>

Warto wiedzieć ... Warto wiedzieć ...

Przydatne adresy

Stałe Przedstawicielstwo RP przy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju

- SP RP przy OECD - strona główna:

<http://www.paryzoecd.msz.gov.pl/>

- SP RP przy OECD - Twitter:

<https://twitter.com/PLPermRepOECD>

OECD

- OECD - strona główna:

www.oecd.org

- OECD - Careers:

<http://www.oecd.org/careers/>

- OECD - YouTube:

www.youtube.com/oecd

- OECD - Facebook:

<https://www.facebook.com/theOECD>

- OECD - Twitter:

<https://twitter.com/oecd>

- OECD - Flickr:

<https://www.flickr.com/photos/oecd>

Inne agencje

- Międzynarodowa Agencja Energetyczna (IEA) - strona główna:

<https://www.iea.org/>

- Agencja Energii Jądrowej (NEA) - strona główna:

<http://www.oecd-nea.org/>

- Centrum Rozwoju (DEV) - strona główna:

<http://www.oecd.org/dev/>

- Międzynarodowe Forum Transportu (ITF) - strona główna:

<http://www.itf-oecd.org/>

Warto wiedzieć ... Warto wiedzieć ... OECD iLibrary

OECD iLibrary jest globalną bazą wiedzy zawierającą dane, informacje oraz publikacje OECD. Według stanu na luty 2018 roku umieszczono w niej 11 755 e-booków, 60 100 rozdziałów, 5 615 dokumentów roboczych. **OECD iLibrary** w szczególności skierowana jest do środowisk uniwersyteckich, ośrodków badawczych, parlamentów krajowych, organizacji pozarządowych oraz do bibliotek.

Strona dostępna jest w dwóch wersjach językowych: angielskiej i francuskiej, jednakże dla niektórych publikacji znajdują się także streszczenia w 25 wersjach językowych, w tym polskiej. Strona posiada również szereg wyszukiwarek tematycznych, liczne katalogi oraz bazę danych statystycznych z 17 zakresów tematycznych. Dokumenty dostępne są w różnych formatach.

Dostęp do **OECD iLibrary** znajduje się pod następującym adresem:

www.oecd-ilibrary.org

Szczegółowy przewodnik korzystania z **OECD iLibrary** znajduje się w wersji polskiej i angielskiej pod adresami:

http://assets.oecdcode.org/ilibraryres/OECD%20iLibrary_UserGuide%202016_PL.pdf

http://assets.oecdcode.org/ilibraryres/Gettingstarted_Polish_2012.pdf

http://assets.oecdcode.org/ilibraryres/user_guide_oecd-ilibrary_en.pdf

Informacje o sposobie korzystania z **OECD iLibrary** znajdują się na **You Tube** pod następującym adresem:

<https://www.youtube.com/user/OECDiLibrary>

<https://www.youtube.com/watch?v=nN5tNWvfDB4>

Broszura ze szczegółowymi informacjami o **OECD iLibrary** znajduje się pod adresem:

https://issuu.com/oecd.publishing/docs/oecd_ilibrary_brochure_2017?e=3055080/41406163

Obecnie z **OECD iLibrary** korzysta ponad 2000 instytucji w przeszło 100 krajach. Ich **lista** dostępna jest pod adresem:

http://www.oecd.org/about/publishing/oecdilibrarysubscribers-abonnesaoecdilibrary.htm?utm_source=Adestra&utm_medium=email&utm_content=list%20by%20country&utm_campaign=What%27s%20New%202014%20February&utm_term=demo

Warto wiedzieć
Warto wiedzieć
OECD iLibrary

OECD iLibrary

www.oecd-ilibrary.org

Agriculture and Food
www.oecd-ilibrary.org/agriculture

Development
www.oecd-ilibrary.org/development

Economics
www.oecd-ilibrary.org/economics

Education
<http://www.oecd-ilibrary.org/education>

Employment
www.oecd-ilibrary.org/employment

Energy-IEA
www.oecd-ilibrary.org/energy

Environment
www.oecd-ilibrary.org/environment

Finance and Investment
www.oecd-ilibrary.org/finance

Governance
www.oecd-ilibrary.org/governance

Industry and Services
www.oecd-ilibrary.org/industry

Nuclear Energy-NEA
www.oecd-ilibrary.org/nuclear

Science and Technology
www.oecd-ilibrary.org/science

Social Issues, Migration and Health
www.oecd-ilibrary.org/socialissues

Taxation
www.oecd-ilibrary.org/taxation

Trade
www.oecd-ilibrary.org/trade

Transport-ITF
www.oecd-ilibrary.org/transport

Urban, Rural and Regional Development
www.oecd-ilibrary.org/regions

OECD 360°

OECD 360°

Stałe Przedstawicielstwo RP

przy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju

KONTAKT:

136, rue de Longchamp

75116 Paris

Tel. +33 (0)1 56 28 57 60

Fax. +33 (0)1 56 28 94 66

- Aby wejść na stronę internetową placówki: <http://www.paryzoecd.msz.gov.pl>
- Aby skontaktować się z placówką: paryz.oecd.sekretariat@msz.gov.pl

Cover photo: ©2019 Pixabay; insspirito (Garik Barseghyan)

Jeżeli nie życzą sobie Państwo otrzymywać tego typu informacji, prosimy o e-maila zwrotnego pod wyżej wymieniony adres z informacją „proszę o usunięcie mojego adresu z listy adresatów”. Uprzejmie informujemy, iż nie zbieramy ani nie przetwarzamy danych identyfikacyjnych w celu ich przekazania lub sprzedaży podmiotom zewnętrznym dla celów marketingowych ani nie rozsyłamy wiadomości w imieniu osób trzecich.